Ročník XXII. číslo 6 - december 2017 0,27 eur

Beckovské NOVINY

www.obec-beckov.sk

VITAJ, MIKULÁŠ! pri Trojičke 9. decembra 2017

Foto: Ing. J. Štefanec

Zo zasadnutia obecného zastupiteľstva

Poslanci na 27. zasadnutí Obecného zastupiteľstva obce Beckov dňa 27. 10. 2017 schválili nasledovné uznesenia:

uz. č. 294/2017 - Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie kontrolu uznesení zo zasadnutia obecného zastupiteľstva konaného dňa 8.9.2017 bez pripomienok.

uz. č. 295/2017 - a) Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie žiadosť firmy AUTOPARKY SK s.r.o. zo dňa 14.9.2017 k investičnému zámeru v zmysle žiadosti;

b) Obecné zastupiteľstvo ukladá obecnému úradu zabezpečiť stanovisko spracovateľa Územného plánu obce Beckov, prípadne uskutočniť pracovné stretnutie obecného zastupiteľstva a spracovateľa k predmetnej žiadosti.

uz. č. 296/2017 - Obecné zastupiteľstvo schválilo vypracovanie projektovej dokumentácie na riešenie dopravných pomerov v centre obce zadefinovaním obytnej zóny s pripomienkami:

- na začiatku obytnej zóny na rohu parku oproti domu Beckov č.22 preveriť možnosť umiestnenia spomaľovača;
- doplniť dopravné značenie „Jednosmerná cesta“ pri Kúrii Dubnických s voľným smerom od cukrárne smerom ku kúrii;
- doplniť navádzacie tabule k parkovacím plochám.

uz. č. 297/2017 - Obecné zastupiteľstvo vzalo na vedomie Správu zo stretnutia zástupcov obce so zástupcami Národnej diaľničnej spoločnosti ohľadom prenájmu ČOV.

uz. č. 298/2017 - Obecné zastupiteľstvo súhlasí so o zámerom investovania finančných prostriedkov Záujmového združenia právnických osôb Hrad Beckov do majetku obce Beckov.

uz. č. 299/2017 - Obecné zastupiteľstvo schválilo žiadosť o finančný príspevok na rok 2017 vo výške 71,50 eur na záujmové vzdelávanie detí, ktoré majú v obci trvalý pobyt pre Centrum voľného času, ktoré je súčasťou Spojenej školy sv. Jozefa, Klčové 87, Nové Mesto nad Váhom.

uz. č. 300/2017 - Obecné zastupiteľstvo schválilo predložený zoznam detí CVČ Mesta Nové Mesto nad Váhom so sídlom Čsl. armády 1, Nové Mesto nad Váhom, na poskytnutie dotácie na záujmové vzdelávanie pre deti na rok 2017 vo výške 7,15 euro/mesiac na jedno dieťa vo veku do 15 rokov, spolu vo výške 543,40 eur na deti, ktoré majú v obci Beckov evidovaný trvalý pobyt.

Spracovala: A. Benková

Školská jedáleň

Od nového školského roka 2017/2018 je otvorená nová školská kuchyňa, v ktorej poskytujú stravovanie (desiate, obedy, olovranty) žiakom materskej a základnej školy, obedy pre zamestnancov školy, pre seniorov a ostatných zamestnancov v obci. Obedy pre seniorov od 2. 11. 2017 rozváža pani Alica Sehlíková. Cena jedného obeda v súčasnej dobe je 2,48 €, vzhľadom na zmenu priestorov a zvýšenie ceny energií bude pravdepodobne upravená. Kontakt na vedúcu školskej jedálne Annu Gábovú, kde sa môžete prihlasovať na stravovanie, je 0948 226 472.

Obedy sú pripravované podľa zásad zdravého stravovania a kombinácie vyživovacích hodnôt. Pri plánovaní a vytváraní jedálnych lístkov sa riadime podľa materiálno-spotrebných noriem a receptúr pre stravovanie vydané Ministerstvom školstva. Gramáže hotových jedál uvedené v jedálnom lístku sú podľa vekových kategórii stravníkov v nadväznosti na odporúčané výživové dávky.

Vekové kategórie sú rozdelené do štyroch skupín:

1. Dávky potravín pre vekovú skupinu A sú pre 2 až 6-ročné deti materských škôl
2. Dávky potravín pre vekovú skupinu B sú pre 6 až 11-ročných žiakov základných škôl
3. Dávky potravín pre vekovú skupinu C sú pre 11 až 15-ročných žiakov základných škôl
4. Dávky potravín pre vekovú skupinu D sú pre 15 až 19-ročných žiakov stredných škôl a dospelých stravníkov

Východiskom pre zostavenie jedálneho lístka v rámci piatich stravovacích dní je:

- 2 hlavné jedlá s plnou dávkou mäsa
- 1 hlavné jedlo so zníženou dávkou mäsa
- 1 hlavné jedlo s múčnym pokrmom
- 1 hlavné jedlo so zeleninovým pokrmom

Školská jedáleň sa riadi podľa nariadení školského stravovania, ktoré vydáva ministerstvo školstva, preto toto stravovanie nemožno porovnávať so stravou v reštauračných zariadeniach, hlavne čo sa týka gramáže hotových jedál a ceny. Školská jedáleň nevytvára žiadny zisk, preto je cena obeda zložená iba z ceny potravín a režijných nákladov, takže je nižšia ako priemerná cena obedov ponúkaných v reštauráciách. Pri rozdeľovaní stravy do obedárov sa vo vysokej miere dbá na dodržiavanie gramáží uvedených na jedálnom lístku.

Tešíme sa na nových stravníkov a ďalšiu spoluprácu s našimi stálym stravníkmi.

Prajeme príjemné prežitie vianočných sviatkov a všetko dobré do nového roku.

Anna Gábová

Obecná prevádzka bude otvorená 30. 12. 2017

Oznamujeme občanom, že obecná prevádzka bude otvorená v sobotu 30. decembra 2017 v čase od 9,00 do 12,00 hod. V januári bude otvorená len 20. 1. 2018 a vo februári 17. 2. 2018. V týchto dňoch bude otvorené ako zvyčajne, a to od 8,00 do 12,00 hod. ***AB***

Decembrové pranostiky

Čo v decembri nespravíš, v januári nedohoníš.
Keď je december studený, je vždy s úrodným rokom spojený.
Keď v decembri mrzne, sneží, úrodný rok na to beží.
Mierny december – mierna celá zima.
Keď svätý Štefan blato vyfúka, bude pekná jar. ***LP***

Vážení spoluobčania,

opäť sa stretol rok s rokom, a preto mi dovoľte, aby som v tomto adventnom čase, v čase očakávania narodenia syna Božieho, vám všetkým do každého domu, každého príbytku či rodiny poslal srdečný vianočný pozdrav. Obsahom vianočného pozdravu pre vás je moje priania, aby sme spolu všetci prežili čaro Vianoc v kruhu najbližších, v kruhu tých, ktorých máme najradšej a, samozrejme, v pokoji, porozumení a láske. Veď ako básnik napísal: „Láska je zmysel života - toho druhého šťastným činí.“

Zároveň do Nového roka 2018 prajem všetkým veľa zdravia, šťastia, lásky, porozumenia a pohody, aby rok, ktorý nás čaká, bol rokom najlepším, aký sme kedy prežili.

A ešte jeden odkaz: tešte sa z maličkostí, lebo jedného dňa sa možno obzriete späť a zistíte, že to neboli maličkosti, ale veľké veci…

S úctou
Ing. Ján Križan,
starosta obce Beckov

Digitálny Územný plán obce na webovej stránke

Digitálny ÚP Obce Beckov je od decembra 2017 zverejnený na web-stránke obce v časti Obec Beckov - územný plán. Tento Územný plán obce so zmenami a doplnkami 1,2,3 - je komplexný digitálny návrh, ktorý umožňuje v plnom rozsahu ÚP identifikáciu na platný stav katastra nehnuteľností (na stav registra CKN a na stav registra KNE).

Poznámka: Ide o súbor v pdf (na otvorenie potrebujete prehliadač Acrobat Reader), ktorý si môžete uložiť do svojho PC, kde ho môžete približovať na detailný náhľad - alebo použiť Ctrl a koliesko myši na priblíženie. ***DB***

Ohrozujú nás?

V našej obci sa nachádzajú suché stromy, ktoré už mali byť dávno vyťažené, aby neohrozovali občanov našej obce, ale hlavne deti, ktoré ešte nevnímajú toto nebezpečenstvo.

1. Lipa v ohradenom priestore vodného zdroja v parku. Celá je suchá, naklonená do cesty, pričom môže strhnúť so sebou aj vedľa rastúce dreviny a elektrické vedenie.
2. Suchý jaseň Pod hôrkou na brehu oproti nehnuteľnosti Štefana Opata. Pád na cestu, hlavne počas sviatkov ako Pamiatka zosnulých a iných, môže mať nebezpečné následky pre občanov, ktorí sa tam vyskytujú vo väčšom množstve.
3. Suchá vejmutovka oproti pošte, smer kláštor - je tam pohyb detí, taktiež ich ohrozuje.

Máme šikovných pracovníkov prevádzky, ktorí dokážu túto vec zrealizovať tak, aby stromy neohrozovali občanov obce a chod obce. ***Pavol Hladký***

PREVOD VLASTNÍCKEHO PRÁVA K NEHNUTEĽNOSTI - DAROVACIA ZMLUVA

Darovanie predstavuje po kúpnej zmluve azda najbežnejší spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k veci. Darovať možno prakticky čokoľvek, a vo väčšine prípadov k tomuto úkonu nie je potrebná písomná darovacia zmluva. To však neplatí v prípade nehnuteľností, pri ktorých je podmienkou prevodu vlastníckeho práva písomná darovacia zmluva a následný vklad do katastra nehnuteľností.

Podstata darovacej zmluvy spočíva v úmysle darcu prenechať dar - v tomto prípade nehnuteľnosť, na užívanie obdarovanému bezodplatne a dobrovoľne. Znamená to, že v zmluve nemôže byť dojednaná nijaká odplata za predávanú nehnuteľnosť, a to nielen finančné, ale ani vecné plnenie. Práve poskytnutie vecného plnenia často vyvoláva otáznik ohľadne splnenia podmienky bezodplatnosti. Mnohí sa totiž rozhodnú darovať nehnuteľnosť obdarovanému pod podmienkou, že ich doopatruje, príp. sa o nich postará v prípade choroby. Je pravda, že takéto plnenie vo vzťahu medzi rodičom a dieťaťom možno považovať za určitú morálnu povinnosť. Na druhej strane, bezodplatnosť je jedným z hlavných pojmových znakov darovacej zmluvy, a ak má takéto vecné plnenie majetkovú hodnotu vyjadriteľnú v peniazoch, môže spôsobiť neplatnosť darovacej zmluvy. Z tohto dôvodu je potrebné byť pri formulácii takýchto povinností v darovacej zmluve veľmi opatrný. Darovanie musí byť zároveň dobrovoľné, a teda darca musí dar poskytnúť na základe slobodného rozhodnutia, bez toho aby bol k tomu viazaný zákonom príp. súdnym rozhodnutím.

Hoci darovaním nehnuteľnosti a následným vkladom do katastra stráca darca vlastnícke právo k nehnuteľnosti, po dohode s obdarovaným je možné nehnuteľnosť aj naďalej užívať resp. zostať v nej bývať. Ak však chcete mať istotu, že v darovanej nehnuteľnosti môžete naďalej bývať, je vhodné sa na tom dohodnúť písomne. Je pravda, že ak dôjde k darovaniu medzi rodičmi a deťmi, mala by v týchto otázkach existovať určitá dôvera. Na druhej strane je však dôležité, aby vzťahy boli ošetrené aj po právnej stránke, preto by obdarovaný potomok nemal mať rodičovi za zlé, ak chce mať istotu, že nepríde o strechu nad hlavou. V danom prípade je vhodné zriadiť vecné bremeno v podobe práva doživotného užívania nehnuteľnosti. Zriadenie takéhoto vecného bremena môže byť súčasťou darovacej zmluvy, ale rovnako je možné zmluvu o zriadení vecného bremena uzavrieť aj dodatočne. Ak je súčasťou darovacej zmluvy, vyžaduje sa, aby bol na darovacej zmluve osvedčený podpis nielen darcu, ale aj obdarovaného. Osvedčiť podpisy je možné buď u notára, alebo na matrike, kde vás to vyjde zhruba o polovicu lacnejšie. Následne sa vyžaduje vklad vlastníckeho práva a vecného bremena do katastra nehnuteľností. Keďže ide o dva vklady, aj poplatok sa hradí v dvojnásobnej výške, t.j. 2 x 66 Eur za každý vklad. Inak je postup pri zápise do katastra nehnuteľností rovnaký ako v prípade kúpnej zmluvy, ktorú sme rozobrali v predchádzajúcom čísle BN.

Vecné bremeno, oprávňujúce na doživotné užívanie nehnuteľnosti, je po úspešnom vklade do katastra nehnuteľností zapísané na liste vlastníctva a je zárukou, že darcu z nehnuteľnosti, ktorú daroval, nikto len tak nevysťahuje - a to ani v prípade, že by obdarovaný nehnuteľnosť predal. Nový vlastník je totiž povinný rešpektovať existujúce vecné bremeno. Ak zo zmluvy nevyplýva niečo iné, je darca povinný prispievať na úhradu nákladov spojených s užívaním nehnuteľnosti v rozsahu, v akom nehnuteľnosť užíva. Samozrejme, strany sa môžu dohodnúť, že výdavky bude uhrádzať len obdarovaný, je však dôležité konkretizovať mieru, akou sa kto bude podieľať na uhrádzaní nákladov spojených s užívaním nehnuteľnosti. Vecné bremeno v podobe práva doživotného užívania nehnuteľnosti je viazané výlučne na osobu oprávneného - v tomto prípade darcu a po jeho smrti neprechádza na dedičov. Možno ho však zrušiť aj za života, a to zmluvou o zrušení vecného bremena a následným výmazom tejto ťarchy z listu vlastníctva.

Darovať nehnuteľnosť možno v podstate komukoľvek. Aj keď vo všeobecnosti prevláda názor, že nehnuteľnosť nemožno darovať maloletým deťom, opak je pravdou. Na darovanie nehnuteľnosti maloletému je však potrebné splniť viacero podmienok. Maloleté dieťa pri tomto právnom úkone musí byť zastúpené zákonným zástupcom a tento úkon musí byť schválený súdom. V prípade, že by chcel napríklad starý rodič darovať nehnuteľnosť maloletému vnúčaťu, musí byť vnúča zastúpené zákonným zástupcom - t.j. rodičmi. Ak by však darovaním mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a ich dieťaťom, ktoré má byť obdarované, musí byť dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom, ktorého na návrh rodičov ustanoví súd. Takto vykonaný právny úkon musí byť následne schválený v súdnom konaní, v ktorom súd posúdi či je darovanie v prospech maloletého.

Osobitne si treba dať pozor, ak sa rozhodnete darovať nehnuteľnosť manželom. Dary sú totiž vylúčené z bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ak teda dôjde k darovaniu nehnuteľnosti v prospech oboch manželov, nadobudnú ju títo len do podielového spoluvlastníctva. Ak však darujete napríklad dom len svojmu synovi, jeho manželka k nemu nezíska vlastnícke právo, napriek tomu, že existuje bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, do ktorého bežne manželia nadobúdajú veci. Naproti tomu, v prípade uzavretia kúpnej zmluvy, by sa aj synova manželka stala vlastníčkou domu, a to aj za predpokladu, že by bol na kúpnej zmluve uvedený výlučne syn.

Na darovaní je špecifická možnosť domáhať sa vrátenia daru, a to zo strany darcu aj obdarovaného. Darca môže žiadať svoj dar naspäť v prípade, že sa obdarovaný správa k darcovi alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Keďže musí ísť o hrubé porušenie dobrých mravov, určite nepostačí prostý nezáujem zo strany obdarovaného či jeho nevďačnosť, nenavštevovanie darcu alebo predaj darovanej nehnuteľnosti. Zároveň musí ísť o také správanie obdarovaného, ktoré sa aj objektívne prejavilo, a teda nejde len o subjektívny pocit darcu. Jedná sa najmä o situácie, kedy dôjde k fyzickému napadnutiu, odznejú hrubé urážky alebo obdarovaný neposkytne darcovi potrebnú pomoc a pod. Ak teda nastanú opísané skutočnosti, a darca chce svoj dar naspäť, musí vyzvať obdarovaného na vrátenie daru. Právny vzťah z darovania by v takýchto prípadoch mal zaniknúť doručením výzvy na vrátenie daru obdarovanému. Za splnenia uvedených podmienok sa môže darca domáhať vypratania nehnuteľnosti. Ak by už medzičasom došlo k predaju darovanej nehnuteľnosti, je obdarovaný povinný vyplatiť darcovi peňažnú náhradu. S nevhodným správaním sa obdarovaného voči darcovi je však často spojené aj odmietanie obdarovaného dobrovoľne vrátiť nehnuteľnosť a vykonať späť zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností. Preto je v takomto prípade potrebné zavŕšiť proces domáhania sa vrátenia daru podaním žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na súde. Žaloba sa podáva na okresnom súde, v obvode ktorého sa nehnuteľnosť nachádza. Úkon smerujúci k vráteniu daru treba však urobiť do 3 rokov, odkedy k spomínanému hrubému porušeniu dobrých mravov došlo, pretože po uplynutí tejto lehoty sa právo na vrátenie daru premlčí. Právo domáhať sa vrátenia daru zaniká smrťou darcu a neprechádza na dedičov. To však neplatí v prípade, ak by darca ešte za života urobil úkony smerujúce k vráteniu daru. V takýchto prípadoch sa dedičia môžu domáhať, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva.

Zákon rieši aj opačnú situáciu, a teda vrátenie daru zo strany obdarovaného. Takáto situácia však prichádza do úvahy len vtedy, ak má vec vady, na ktoré darca obdarovaného neupozornil. Preto je vhodné, aby darca v rámci darovacej zmluvy uviedol vady, o ktorých vie, nakoľko samotná existencia odstrániteľných či neodstrániteľných vád nie je prekážkou darovania. Možnosť vrátiť dar darcovi netrvá neobmedzene, ale premlčí sa v trojročnej premlčacej lehote, ktorá plynie odvtedy, odkedy bolo možné vykonať právo po prvý raz. To znamená, že obdarovaný môže vrátiť dar darcovi v podstate do troch rokov, odkedy sa dozvedel, že dar má vadu a mohol ho reálne vrátiť darcovi.

Či už ide o kúpu alebo darovanie nehnuteľnosti, treba si dať pozor, ak sa rozhodnete previesť poľnohospodársku pôdu, nakoľko za účelom predchádzania drobeniu pôdy, boli prijaté isté zákonné obmedzenia, bez splnenia ktorých k účinnému prevodu nedôjde. Základné obmedzenie sa týka poľnohospodárskych, lesných pozemkov a viníc, nachádzajúcich sa mimo zastavaného územia obce a spočíva v tom, že rozdelením existujúcich poľnohospodárskych pozemkov nemôže vzniknúť pozemok menší ako 2000 m^2. Ak teda prevádzate časť poľnohospodárskeho pozemku, nemôžu byť pozemky, ktoré pri tomto prevode vzniknú, menšie ako je zákonom stanovená hranica 2000 m^2. Zároveň je v takomto prípade nadobúdateľ povinný zaplatiť odvod, stanovený percentuálne z hodnoty prevádzanej poľnohospodárskej pôdy.

Ďalším obmedzením je, že zákon vymedzuje jednak osoby, na ktoré je možné poľnohospodársky pozemok previesť, a taktiež aj postup, ktorý tomu musí predchádzať. Keďže na liste vlastníctva nenájdete označenie poľnohospodársky pozemok, je dobré vedieť, že tieto obmedzenia sa týkajú ornej pôdy, chmeľníc, viníc, ovocných sadov a trvalých trávnatých porastov. Naopak za poľnohospodársky pozemok sa podľa zákona o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku nepovažuje záhrada, pozemok v zastavanom území obce (intraviláne) alebo pozemok mimo intravilánu, ak je určený územným plánom obce na výstavbu, alebo ak je možnosť jeho poľnohospodárskeho využitia obmedzená v záujme ochrany prírody či krajiny, ale tiež pozemok, ktorý je výmerou menší ako 2000 m^2, alebo ak je priľahlý k stavbe, s ktorou tvorí funkčný celok.

Zákon však pripúšťa určité výnimky, kedy možno takýto poľnohospodársky pozemok previesť bez predchádzajúcich ponukových procedúr. Jedná sa o prípady, ak má byť nadobúdateľom osoba vykonávajúca poľnohospodársku výrobu v obci, v ktorej sa pozemok nachádza, najmenej po dobu 3 rokov, alebo ak má byť nadobúdateľom spoluvlastník poľnohospodárskeho pozemku, prípadne blízka či príbuzná osoba.

Pri prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti mnohí vlastníci kalkulujú, či je v danom prípade lepšie nehnuteľnosť predať alebo darovať. Keďže daň z darovania bola v r. 2004 zrušená, môže mať v tomto ohľade darovanie oproti predaju výhodu. Z uvedeného dôvodu sa zmluvné strany niekedy pokúšajú obísť zákon a formálne uzatvoria darovaciu zmluvu, hoci reálne dôjde k zaplateniu ceny za nehnuteľnosť, a teda k jej predaju. Pri takomto postupe sa však zmluvné strany vystavujú viacerým rizikám, vrátane neplatnosti takto uzavretej zmluvy, resp. riziku trestného stíhania pre trestný čin krátenia dane. Preto je dôležité, aby strany vždy zvážili okolnosti a možné riziká, a uzatvorili takú zmluvu, akú skutočne majú v úmysle uzavrieť.

JUDr. Katarína Križanová

Boží dar je skutočný dôvod

Drahí čitatelia týchto riadkov, prežívame obdobie Vianoc. V tomto období sa stretajú viaceré príležitosti, ktoré si ľudia pripomínajú. Je to zimný slnovrat, v židovskej tradícii sviatok Chanuka (Sviatok svetiel) a v kresťanskej tradícii slávnosť narodenia nášho Pána. Všetky tieto príležitosti majú spoločné to, že sa v nich jedná o „svetlo". V prvom ide o Slnko, v druhom o svetlo v chráme a v treťom prípade ide o svetlo, prichádzajúce z výsosti, ktorým je Ježiš Kristus.

Nie všetko, čo má niečo spoločné, vedie aj k spoločnému cieľu. Pre nás, kresťanov, sú sviatky narodenia nášho Pána zlomovými sviatkami v dejinách našej spásy. Boh zostupuje z nepoznaných a nedosiahnuteľných „výšin" medzi ľudské pokolenie. Vyjadriť to môžeme vetou: Syn Boží sa stal človekom, aby sme sa my mohli stať Božími deťmi (porov. 1 list apoštola Jána, 3. kapitola). Jeho ponízenie a príchod na túto Zem má teda dosah nie iba na Neho samého, ale i na nás. Nás chce Boh povýšiť. Chce nám vrátiť našu pôvodnú dôstojnosť.

Ľudstvo sa neustále zmieta v rôznych konfliktoch, vojnách a nepokojoch. Ľudská dôstojnosť je ničená nevraživosťou, hnevom a nespravodlivosťou. Boh si nenárokuje. Skôr ukazuje, že cesta víťazstva vedie cez pokoru, zmierenie a odpustenie. Naozaj tak veľmi potrebujeme v našich rodinách odpustenie a pokoj. V týchto dňoch si budeme veľa priať. Či už sami pre seba, ale i druhým. Nezabudnime si priať hlavne silnú lásku, pravú lásku, ktorá dokáže prekonať všetky tieto nepokoje nášho srdca.

Do nového roka vstúpime s očakávaním, že bude lepší ako ten, ktorý sa teraz končí. Skúsme náš optimizmus zmeniť v kresťanskú nádej. Optimizmus je krásny. Je dôležité veriť v dobro a v to, že bude lepšie. Ale kresťanská nádej ponúka viac. Spočíva vo vedomí Božej prítomnosti v našich životoch. Veď Ježiš Kristus už prišiel na túto Zem pred viac ako 2000 rokmi. Už zvíťazil nad Zlým. Božia prítomnosť nech je viditeľná v zmysluplnosti, rozumnosti, cieľavedomosti a v nekonečnej radosti. I malý „kúsok" Boha dokáže dôjsť veľmi ďaleko. Toho dôkazom je aj Ježiš narodený na okraji Rímskej ríše, v málo známej provincii Palestína, v mestečku Betlehem, niekde na jeho okraji.

Svätý František z Assisi v roku 1223 v dedinke Greccio (Taliansko) zvolal veriaci ľud k oslave narodenia Ježiša Krista. Chcel naživo pocítiť, aké to bolo narodiť sa uprostred chladnej noci niekde v neznámom kraji. Odvtedy sa tradujú betlehemčeky. Dve udalosti našej minulosti nám dávajú za pravdu, že ak spojíme naše životy s láskou a s dobrom – dokážeme zmeniť svet. Najskôr však musíme zmeniť seba. Pokoriť sa, aby mohlo dobro rásť. Prežime tieto sviatky v objavovaní tohto tajomstva.

Prajem vám všetkým požehnané a milosti plné sviatky narodenia nášho Pána.

Br. Felix Mária, OFM, *duchovný správca Centra novej evanjelizácie sv. Jána Pavla II.*

Betlehemy v Podjavorinskom múzeu

Každoročnú výstavu betlehemov v Podjavorinskom múzeu v Novom Meste nad Váhom tento rok obohatila prezentácia viac než 300 ks miniatúrnych betlehemov od nezávislého výtvarníka Jozefa Práznovského zo Žiliny. Vo svojej tvorbe sa autor zameriava predovšetkým na sakrálnu a historickú tematiku. V stvárnení betlehemov vychádza z tradičných zobrazení Svätej rodiny a narodenia Ježiša Krista, pričom pri práci využíva množstvo netradičných prírodných materiálov, ako sú rôzne druhy kokosových orechov, exotické plody, šupiny z rýb či morské mušle. Častokrát využíva kombinovanú techniku spracovania hliny a dreva. Úspešne sa zúčastnil množstva výstav na Slovensku aj v zahraničí. Je držiteľom slovenských rekordov za najmenší vyrobený betlehem a za najväčší počet betlehemov od jedného autora.Výstava v Podjavorinskom múzeu v Novom Meste nad Váhom potrvá do konca februára 2018. Srdečne Vás pozývame.

Andrea Lazarčíková, *Trenčianske múzeum v Trenčíne, vedúca oddelenia Podjavorinské múzeum v Novom Meste nad Váhom*

Vianočný príspevok

Sociálna poisťovňa v tomto roku v decembri vyplatí vianočný príspevok všetkým poberateľom dôchodkov žijúcim na území SR s dôchodkom najviac v sume 547,20 eur (starobný dôchodok, predčasný starobný dôchodok, invalidný dôchodok, pozostalostné dôchodky – vdovský, vdovecký, sirotský, sociálny dôchodok). SP vyplatí vianočný príspevok automaticky, teda netreba oň žiadať, všetkým dôchodcom, ktorí majú naň nárok. Maximálna výška vianočného príspevku je 87,26 eur. Dostanú ho dôchodcovia, ktorých dôchodok je najviac 199,48 eur mesačne. Dôchodcovia s príjmom 199,49 do 547,20 eur dostanú príspevok v rozmedzí súm od 87,26 do 24,68 eur.

„Ak dôchodok alebo úhrn všetkých dôchodkov nepresahuje 398,96 eur mesačne, Sociálna poisťovňa vyplatí vianočný príspevok zvýšený o 12,74 eur. Vianočný príspevok s jednorazovým zvýšením tak bude vyplatený maximálne vo výške 100 eur." Výšku vianočného príspevku si môžete zistiť na stránke SP – Kalkulačka na výpočet vianočného príspevku 2017. (In: http://www.socpoist.sk/kto-dostane-vianocny-prispevok-v-decembri-2017-/65139s) ***DB***

Správa o podporených projektoch

Obec ako vlastník Národnej kultúrnej pamiatky Hrad Beckov sa každoročne snaží získať mimorozpočtové prostriedky na jeho údržbu. Ministerstvo kultúry SR už šiesty rok finančne podporuje aktivity, ktoré obec v tomto smere vyvíja. Aj tento rok, spolu s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, podporili projekt „Obnova NKP hrad Beckov s účasťou pracovníkov v evidencii nezamestnaných". Vďaka tomu sme mohli prijať osem pracovníkov financovaných z Európskeho sociálneho fondu v rámci operačného programu Ľudské zdroje, s ktorými sme mohli znovu realizovať časť svojich dlhodobých projektových plánov. Ministerstvo kultúry SR zároveň tento rok podporilo aj obnovu hradnej kaplnky, kde sme, po gotických oknách a rozetovom okne, mohli zrešťaurovať portál vchodu do kaplnky vrátane sedílií pri vchode.

Výška celkovej dotácie na projekt „Obnova NKP hrad Beckov s účasťou pracovníkov v evidencii nezamestnaných": 43 691,07 €, z toho Ministerstvo kultúry SR 14 000,00 € a Úrad práce sociálnych vecí a rodiny 29 691,07 €. Výška dotácie na projekt „Reštaurátorská obnova hradnej kaplnky - obnova vstupného portálu a sedílií": 10 000,00 €. ***Ing. Marika Jurčacková***

Reštaurovanie vrchného nadstavca hlavného oltára v kostole sv. Štefana Kráľa

V roku 2017 sa ukončila tretie etapa reštaurátorských prác, ktoré boli financované z dotácie Ministerstva kultúry SR z programu Obnovme si svoj dom (7 000,00 €), z rozpočtu obce (1 000,00 €) a z príspevkov veriacich.

Reštaurátorské práce prebiehajú za podpory Ministerstva kultúry a Obce Beckov, od roku 2015 v ateliéri reštaurátora Mgr. art. Tomáša Kucmana, ktorý vychádzal z umelecko-historického výskumu a návrhu na reštaurovanie akad. sochára Jozefa Klecha. V tomto roku sa reštaurovali časti architektonických prvkov oltára.

V roku 2015 a 2016 bolo ukončené reštaurovanie sôch sv. Štefana Kráľa, sv. Imricha, sv. Ladislava, sochy dvoch anjelov a kartuša, ktoré sú trvalo vystavené v kostole.

Inštalovanie oltára sa datuje pred rok 1695 a posledná renovácia prebehla v roku 1922. Preto by som sa rada touto cestou poďakovala bývalému administrátorovi farnosti Mgr. Cyrilovi Adamovi, ktorý sa v roku 2015 s odvahou pustil do realizácie tohto veľkého projektu, ktorý bude ukončený až kompletným reštaurovaním celého hlavného oltára. ***Ing. Marika Jurčacková***

Hradná sezóna 2017

Hrad Beckov, tak ako mnoho iných turisticky obľúbených miest na Slovensku, je pre verejnosť otvorený len sezónne. V cestovnom ruchu je tradične používané označenie „letná turistická sezóna", v prípade Beckova to však nie je celkom výstižné. Sezóna na Beckove totiž trvá oveľa dlhšie ako len počas leta. V roku 2017 sme pre návštevníkov prvýkrát otvorili hradnú bránu už 25. marca. Prvé jarné slniečko láka cez víkendy na krátke výlety. V apríli sme sa prehupli cez prvé obľúbené podujatie pri príležitosti sviatkov Veľkej noci. V máji už bol hrad otvorený cez týždeň. V júni sme sa snažili vzbudiť v deťoch a mládeži záujem o históriu a kultúrne dedičstvo - privítali sme na hrade mnoho školských zájazdov. Od júna až do októbra boli víkendy na hrade nabité programom - sokoliari, divadielka, šermiari, remeselníci… Už tradičné a obľúbené podujatia ako Šašo Becko deťom (k MDD), Dni kováčskych majstrov, Medový víkend, Vitajte v stredoveku, Rytierska škola, Tekvicový festival, Lukostrelecký turnaj a Hradná zabíjačka nechýbali ani v roku 2017. Hradná brána bola pre verejnosť uzamknutá 19. novembra. Počas takmer deviatich mesiacov navštívilo hrad **56 993** návštevníkov. Hradná sezóna 2017 bola úspešná. Ďakujeme všetkým, ktorí k tomu prispeli, najmä návštevníkom a zamestnancom. Hradné múry si v zime oddýchnu a my pripravíme bohatý program pre novú sezónu 2018. Tešíme sa na jar, keď opäť privítame turistov, nadšencov histórie, náhodných okoloidúcich, deti, študentov, romantikov, umelcov a všetkých vás, ktorí hradu Beckov držíte palce!

Miriama Šiveňová

Rekonštrukčné práce na NKP hrad Beckov v sezóne 2017

Tak ako po iné sezóny aj v tejto poslednej sme na hrade Beckov pokračovali v rekonštrukčných prácach. Kus práce urobili aj chlapi cez projekt Obnovme si svoj dom, ktorý už piatu sezónu funguje na hrade Beckov, tak ako aj na iných hradoch v rámci Slovenska. Nezamestnaní evidovaní na úrade práce robili 6 mesiacov pomocné stavebné práce, osekávanie cementových omietok, vynášanie materiálu, údržbu zelene a iné práce spojené s rekonštrukciou hradu.

Začali sme s prácami, ktoré sme nestihli zrealizovať v minulom roku. Menovite išlo o múr v juhozápadnej časti horného hradu pod vyhliadkovou terasou. Nechali sme tu aj postavené lešenie, ktoré obyvatelia Beckova mohli vidieť pri pohľade na hrad. Bolo treba premurovať rozrušenú korunu, cez ktorú zatekalo do múra a odstrániť drobné defekty v hmote múra, aby bol staticky bezpečný, nakoľko priamo pod ním je zastavaná oblasť. Na naše prekvapenie sme pri rozoberaní rozrušeného muriva a začisťovaní našli niečo, čo prekvapilo aj metodika KPÚ Trenčín (Krajský pamiatkový úrad). Našli sme stopy po prekladových trámoch strechy, ktorá v tých miestach predpokladaná nebola. Nezmienila sa o nej ani PhDr. Mária Kodoňová, ktorá riadila architektonicko-historický výskum v sedemdesiatych rokoch minulého storočia. Nález sme ohlásili, zdokumentovali a následne domurovali chýbajúce murivo a korunu múra zatrávnili. Okrem toho sme v tomto mieste realizovali aj metodické úpravy, a to lôžko po ostení vstupného portálu do juhozápadnej obrannej bašty, ktoré v 80. - 90. rokoch jednoducho neurobili tak ako na väčšej časti hradu. Prečo? To je do dnes záhadou, pretože vieme, že tam určite boli…

Minulý rok som v BN písal o rekonštrukcii múra vo východnom trakte priečneho paláca, pri ktorej sme našli pôvodnú podlahu aj s lôžkom. Tento mohutný múr sme tiež domurovali a zatrávnili, bola v ňom veľká diera (kaverna), ale tá je už dnes minulosťou.

Ďalšou výzvou bolo domurovanie tehlovej klenby nad vstupom do veľkej východnej delovej Bašty z horného nádvoria. V tomto mieste boli realizované práce už v rokoch 2010-2012, veľká masa muriva držala na jedinom kameni. Vtedy toto miesto staticky zaistili a na nás zostalo domurovať spomínanú klenbu. Tejto práce sa šikovne zhostil majster murár **Martin Petrúj** z neďalekej Moravy.

Po výborných minuloročných skúsenostiach z výškovým špecialistom Alešom Hoferekom a jeho tímom sme sa dohodli, že v prácach na nedostupných miestach za pomoci horolezeckej techniky budeme pokračovať. Rozhodli sme sa, že treba postupnými krokmi zabezpečovať (konzervovať) aj západnú stranu hradu nad zastavanou oblasťou, a to teraz západný palác a priľahlé objekty. Ako prvá bola v pláne západná delová Bašta. Týmto počinom by sme chceli naštartovať zmysluplnú konzerváciu západnej časti hradu nad zastavanou oblasťou. Tomu ale predchádzalo vystavanie mohutného lešenia v interiéri bašty a osekanie nevhodných cementových omietok, ktorých odstránenie nariadil KPÚ Trenčín. Pri tejto práci sa chlapi poriadne zapotili. Zo stien osekali spolu viac ako 5 m kubických materiálu. Nasledoval architektonicko-historický prieskum. Potom sa už konečne mohla začať samotná konzervácia objektu. V rámci nej boli premurované koruny múrov, zabezpečené boli renesančné okná v južnej a západnej fasáde, domurované boli väčšie aj menšie diery (kaverny), pretože bašta nebola odvodnená, voda podtekala popod múry a vytvorila spomínané kaverny. V ďalšej fáze preškárovali odborníci voľné murivo, zabezpečili pôvodné omietky, nakoniec vyškárovali a podmurovali rizalit (výstupok z fasády, kde bol pravdepodobne prevét, stredoveký záchod). Spomínaný rizalit bol v takom technickom stave, že celý držal na dvoch kameňoch bez spojovacej malty. Toto všetko sa dialo priamo pred zrakmi Beckovčanov, ktorí mohli vidieť spomínaných odborníkov pri práci.

Chcel by som spomenúť, že sme vykonávali pomocné práce aj pre reštaurátora **Martina Mikuláša**, ten pracoval so svojou partiou šikovných majstrov už tradične na zveľadení hradnej kaplnky; tento rok doplnili ostenie vstupného portálu a aj ostenie na prvom poschodí (vstup z vonkajšej ochodze na emporu.)

Poslednou akciou je čistenie hradnej studne, to sa dialo ešte na jar pred otvorením hradu pre verejnosť. Bola to už v poradí druhá epizóda čistenia. Studňu sa nám podarilo prehĺbiť o štyri metre, takže dnes má hĺbku necelých 14 metrov z pôvodných 21m. Na tejto akcii sa podieľal dobrovoľnícky už spomínaný **Aleš Hoferek** s priateľmi, niekoľkými bývalými dobrovoľníkmi z hradu Lietava pri Žiline, za čo im veľmi pekne ďakujeme.

Rudolf Reif, kastelán hradu Beckov

PREMENY BECKOVSKÉHO HRADU - Jeseň 2017

Ako pokračuje rekonštrukcia Beckovského hradu? O práci na portáli hradnej kaplnky nás informuje **Mgr. art. Martin Mikuláš**, odborník - reštaurátor.

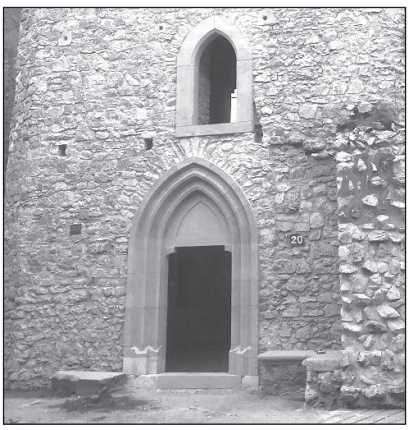
„Samotné fyzické vyhotovenie nového portálu, ktorého realizácia začala v septembri 2017, predchádzala detailná teoretická príprava. Bolo potrebné navrhnúť vzhľad nového portálu.

Na základe *Návrhu na reštaurovanie hradnej kaplnky* z roku 2013 bola pamiatkármi odsúhlasená metóda vytvorenia novotvaru. To znamená, že nový portál kaplnky nemá niesť historické slohové prvky, aby nezavádzal odbornú verejnosť tým, že ide o pôvodný gotický portál. Preto bolo potrebné vyhotoviť viac návrhov novotvarov.

Tri varianty novotvarov boli navrhnuté aj v rámci Návrhu na reštaurovanie (2013). K týmto návrhom som v tomto roku pridal ďalšie tri návrhy. Nové návrhy, na rozdiel od predchádzajúcich troch variant, vychádzali z historických profilov gotických ostení. Hlavnou myšlienkou nových návrhov bolo vychádzať z členenia historického profilu, pričom historický profil zložený z prútov a úžľabkov, som v novom návrhu zoštylizoval v priečnom reze na tvar lichobežníkov. Tvar lichobežníka som zatiaľ v analógiách gotických portálov nenašiel. Takto riešený novotvar ostenia, vyskladaný z lichobežníkov, umožňuje v budúcnosti jeho transformáciu (presekaním) na historický profil (v tom prípade, ak by došlo ku zmene metodiky obnovy). Po konzultáciách so zástupcami hradu a Krajského pamiatkového úradu v Trenčíne bol vybraný nový návrh, ktorý sa inšpiroval historickým profilom.

Až po odsúhlasení a schválení návrhu sa mohlo začať s prípravami na realizáciu nového portálu. Keďže nový portál mal byť vyrobený z umelého pieskovca, bolo potrebné vyhotoviť formy, do ktorých sa odlievali články portálu. Články sa odlievali priamo na mieste technikou natláčania pieskovej zmesi do formy. Po odliatí bolo potrebné povrch kamenných odliatkov opracovať a nakoniec vyhotoviť vhodnú štruktúru. Odliate články dostali charakter prírodného pieskovca.

V tomto roku sa vyhotovilo aj nové ostenie portálu vedúceho na emporu kaplnky. Vpravo od vstupného portálu kaplnky boli domurované sedílie (sedačky) a na ich hornú - sedaciu časť sme vyhotovili platňu z umelého kameňa, ktorá imituje ružovkastý travertín.

Práce na portáloch a sedíliách prebiehali od septembra do začiatku novembra. Na práce sme minuli približne 4 metre kubické piesku. Na prácach sa podieľal hlavne Jozef Hanák s pomocníkom Patrikom Božikom. Sedílie domuroval Aleš Hofferek s kolegami."

Ďalšie práce na reštaurovaní hradnej kaplnky sa uskutočnia zase po získaní finančných prostriedkov opäť o rok. ***DB***

Potlesk pred vypredanou sálou

Beckov je bohatý na osobnosti. Dejatelia, vedci, športovci, umelci, ktorí sa v našej obci narodili alebo žili sú súčasťou našej histórie. Súčasťou našej prítomnosti je celebrita, ktorú berieme akosi obyčajne. Bežne ju stretávame v našich uliciach s fotoaparátom na pleci. Prehodíme s ňou pár slov a pokračujeme každý svojou cestou. Jej význam začneme oceňovať až niekde v diaľke za hranicami našej obce.

Pri večernom pití čaju na Brnčalovej chate v Tatrách náhodným spolusediacim prezradím, že som z Beckova. Okamžite reagujú: „Poznáte Becka? Liezli sme jeho cestu na Jastrabiu vežu!" V campe v Julských Alpách mi gajdovia vravia: „Večer bude super program. Zo Slovenska príde Becko!" Zažil som jeho nadšené vítanie v bolívijskom Potosi. Nefalšovaná radosť na indiánskych tvárach zračila, že prišiel niekto veľmi významný. Osobnosť, ktorú si vážia a majú ohromnú radosť, že sa jej môžu dotknúť.

Svet ho pozná pod menom „**Becko**". My ho oslovujeme Peter. **Peter Ondrejovič**. Už ako malý chlapec chodil za dobrodružstvom k Váhu, kde vedel chytať ryby len holými rukami. Ako študent si zavesil vo svojej izbe vyradenú školskú mapu Južnej Ameriky a začal snívať svoj sen o stretnutí s domorodými indiánmi. V čase hlbokej totality sa tento sen javil tak, ako keby dnes niekto sníval o ceste do vesmíru. Proste reálne neuskutočniteľný. Jemu sa to podarilo.

Jeho túžba po poznaní nepoznala hranice. V rozpore s vtedajším komunistickým trestným zákonníkom na pár dní nedovolene opustil územie republiky. Poprechádzať sa po námestí Sv. Marka v Benátkach a nadýchať sa atmosféry kanálu Grande mu stálo za riziko, že po návrate domov ho možno zavrú na dlhú dobu do väzenia.

Prešiel svet krížom krážom a stále považuje Beckov za najkrajšie miesto na bývanie. Nikdy neuvažoval, že by sa niekam natrvalo odsťahoval, aj keď úžasných miest na našej zemeguli navštívil nespočetné množstvo. Beckov je jeho celoživotný basecamp.

Zážitky a skúsenosti z ciest dokáže zaujímavo a s osobitým humorom prezentovať na výstavách a besedách. Početné pozvania na viaceré filmové a cestovateľské festivaly svedčia o tom, že Peter je nielen zdatný cestovateľ, ale aj výborný rozprávač.

Na tohtoročnom festivale HoryZonty v Trenčíne bol hlavnou hviezdou sobotného večera. Jeho prezentácia „FENOMÉN VENEZUELA" bola pútavým rozprávaním o úžasnej krajine plnej kontrastov. Bizarné stolové hory vynárajúce sa z džungle. Zlanovanie najvyššieho vodopád sveta Santo Ángel. Chytanie obrovskej anakondy, ktorá dokáže uškrtiť aj prasa. Ale aj o fotografie prekrásnych indiánskych žien na pobreží Karibiku dokázali zaujať do posledného miesta vypredanú sálu kina Hviezda. Záverečný spontánny potlesk bol prejavom absolútnej spokojnosti nadšeného publika.

Svoje skúsenosti a zážitky sprostredkúva aj ďalším nadšencom v rámci svojej malej cestovnej kancelárie Anakonda Tour. Organizuje nevšedné poznávacie zájazdy do mimoriadnych destinácií. Vybudovaná stabilná klientela je znakom, že je aj vyhľadávaný sprievodca v cestovnom ruchu. Kto má chuť a odvahu na nevšedné zážitky - Peter BECKO Ondrejovič je tá správna voľba. ***Ľubomír Čikel***

Foto: www.facebook.com/festival.horyzonty/photos/

Peter Hámor, pokoriteľ všetkých himalájskych osemtisícoviek (vľavo) a Peter Ondrejovič (vpravo) sa stretli na HoryZontoch v Trenčíne

STIBOROVE PATÁLIE SO ŠAŠOM BECKOM

Podujatie v Mestskej knižnici v Piešťanoch

Na štvrtok 23. 11. 2017 o 10. hodine bolo Záujmové združenie Hrad Beckov pozvané na prednášku pre piatakov na tému STIBOROVE PATÁLIE SO ŠAŠOM BECKOM. HRAD BECKOV V MINULOSTI, SÚČASNOSTI A BUDÚCNOSTI do Mestskej knižnice mesta Piešťany. Táto moderná, prefosionálne vybavená informačná a kultúrna inštitúcia okrem iného organizuje kultúrno-vzdelávacie podujatia regionálneho významu.

Na túto prednášku sa pripravovali výkonný riaditeľ ZZ Mgr. Peter Pastier s kastelánom beckovského hradu Rudolfom Reifom (na fotografii) a sprievodkyňou Zdenkou Krasňanskou.

V knižnici nás už čakali žiaci a zamestnankyňa knižnice, ktorá nás privítala a uviedla. Prezliekli sme sa do dobových kostýmov a začali s prezentáciou.

Boli sme milo prekvapení, koľkí už na beckovskom hrade boli. Ale o Stiborovi nevedeli. V úvode kastelán porozprával o Uhorskom kráľovstve, akú úlohu plnili v stredoveku kamenné hrady a kto bol najznámejší pán na hrade v Beckove. Potom si od sprievodkyne vypočuli legendu - povesť o vzniku hradu a o šašovi Beckovi. Kastelán nadviazal a porozprával im zaujímanovsti o šašovi, o poľovačkách, o hostinách. Žiaci mali veľký záujem aj o druhú povesť o láske k poľovníckemu psovi. Žiaci sa počas prednášky zapájali, zaujímali sa, odpovedali na otázky, bolo nám s nimi dobre.

Kastelán porozprával o podujatiach, ktoré sa konajú cez sezónu pre rodiny s deťmi aj pre všetkých návštevníkov Beckovského hradu (dievčatám sa napríklad páčili renesančné tanečnice, chlapcom ľukostrelba) a o pripravovaných podujatiach na budúci rok.

Na záver sme všetkým dali na známosť, že 16. júla 1388 dostal hrad Beckov Stibor zo Stiboríc darovacou listinou od uhorského kráľa Žigmunda Luxemburského na Zvolenskom hrade, a že sa stal jedným z najvýznamnejších vládcov na Považí. Hrad sa jeho zásluhou stal v tom čase najmodernejším rodinným sídlom. V roku 2018 si na NKP hrad Beckov pripomíname 630 rokov od tejto významnej udalosti.

Všetkým sme poďakovali a pozvali ich, aby prišli na výlet na beckovský hrad, kde sa môžu osobne stretnúť s dejinami v podobe rôznych podujatí.

A radostne sme sa s potleskom rozlúčili. ***ZK***

Safari - „jaká to paráda“

Zažiť Africkú divočinu v priamom prenose je vždy pekný pocit. Mal som to šťastie poznať priamy kontakt so zvieratami na viacerých výpravách. Asi úplne najautentickejšie to bývalo počas mojich piatich výprav do Južnej Etiópie. Hneď pri prvej pešej výprave kmeňovým územím do NP Omo nás v noci navštívila levica. Priadla si a krúžila okolo nášho stanu a ohňa. Môj kamarát Mišo vystrelil na strom a štýlom Tarzan na strome zostal do rána. Ja som strelil „šajbu“ z vianočnej pyrotechniky, aby som šelmu odplašil. Vedel som, že sa časom vráti a za ten čas som s mačetou v ruke a srdcom v nohaviciach nanosil viac dreva. Urobil som tri ohne a čakal medzi nimi na návrat návštevníčky. Levica znova prišla, ale sa mi - pripravenému s foťákom - z tmy poriadne neukázala. Nadránom som už ani ja nevydržal zaspávanie a tiež som radšej vyliezol na ten strom a dodriemal obkročmo do rána. To už bolo dávno. Odvtedy som prežil iné blízke stretnutia s krokodílmi, hrochmi, jedovatými hadmi, malarickými komármi a všetkým, čo robí Afriku Afrikou. Neskôr som musel prehodiť na pánskejší level cestovania, lebo pripravujem rôzne zájazdy, najmä pre obyčajných „ludí“, nie dobrodruhov. Zážitky na safari sú súčasťou takýchto poznávacích zájazdov, najmä v Keni a Tanzánii. Práve národné parky s mnohoročnou ochranou zvierat dávajú návštevníkom 100% istotu vidieť trochu „divočinu“ - levy, slony, žirafy atď. Vidieť však hocaké divoké zvieratá v ich prirodzenom prostredí je pre mňa stále radostná udalosť. Medvede v Tichej doline či jastraba alebo jarabicu v beckovskom priestore. Nedávno som dostal pozvanie od kamarátov vyraziť do Zimbabwe a Botswany. Po rokoch niečo bez starostí, to, čo zorganizovali druhí a ja idem na dovolenku.

Botswana je najväčší symbol divočiny Afriky a vlastne celého sveta.

Po prílete do Harare, hlavného mesta Zimbabwe, som ostal celkom prekvapený z dosť vysokého životného štandardu obyvateľstva. Pomerne bohatá kolónia Angličanov Južná Rhodézia bola ekonomicky veľmi dobre naštartovaná. Biely farmári vedeli efektívne obrábať pôdu a prebytky obilnín krajina vyvážala. V roku 1980 sa osamostatnila a Afričania si začali vládnuť sami. Po pár rokoch prezident Robert Mugabe vyhnal bielych farmárov a pôdu rozdal domorodcom. Krajina sa začala hospodársky prepadať a dnes je závislá na dovoze potravín a všetkého, zatiaľ čo susedná Severná Rhodézia, dnes Zambia, napreduje míľovými krokmi. V mnohom sa vyrovná Juhoafrickej republike, ktorá je na čiernom kontinente absolútny líder v životnej úrovni.

Každopádne aspoň školský systém zavedený Angličanmi v Zimbabwe zostal a gramotnosť obyvateľstva je cez 90%, to je najlepšia V Afrike. V krajine je preto ľahké sa dorozumieť, lebo aj malé decká sa učia anglicky, popri svojich domorodých jazykoch. Našim cieľom - viac ako spoznávať životnú úroveň pospolitého čierneho ľudu - boli národné parky. V Afrike je to už skoro všade tak, že okrem parkov, inde už skoro nič zo zvere nežije. Jednoducho ludí je až-až a divočina musí byť oplotená.

Na naše trojtýždňové putovanie sme si vopred rezervovali a prenajali dve Toyoty Hilux upravené na nezávislú existenciu na cestách mimo civilizácie. Teda poľná kuchyňa a najmä rozkladacie dva stany na každej streche auta. Jednoducho, aby sme nepotrebovali žiadne iné ubytovanie a mohli sme tak zostávať spať aj tam, kde bola divočina divočinou. To znamená, že nám chodili večer bežne okolo áut slony či hyeny. My sme sedeli pri ohni a čelovkou si na ne svietili. Kempy vo všetkých národných parkoch sú najčastejšie totiž pri vode a zvieratá, nepoznajúce strach z lovcov, okolo nás, návštevníkov, bežne prechádzajú, akoby sme neexistovali. Desiatky slonov chodilo k rieke Zambezi a niekedy prechádzali na ostrovy uprostred 4. najväčšej rieky Afriky. Hrochov je všade toľko, že stále niekde nejaké zívajúc otvárajú metrové papule. Antilopy impala nazývame srnky a do vysielačky, ktorou obe posádky komunikujeme, ich už ani nespomíname. Národný park Mana Pools musí nadchnúť každého. Pekný úvod.

Na inom mieste tohto veľtoku sa vytvorila v krajine obrovská prepadlina, kde vody Zambezi padajú do hĺbky až 105 m. Slávne Viktóriine vodopády sú hlavným miestom turizmu a patria svojou vodnatosťou do trojice najmohutnejších vodopádov sveta. Pred pár mesiacmi som zhodou okolností bol na Iguazú v brazílsko-argentínskom pohraničí, tak porovnávam neporovnateľné. Príroda je vždy jedinečná. Medzinárodné letisko, luxusné hotely, spúšta suvenírov a blízke safari. Po rieke Čobe sa plavia luxusné parníčky a západní turisti sedia pri plných stoloch, popíjajú drinky a fotia slony, krokodíly, a to ostatné, čo sa tam práve vyskytne. To práve nebola naša parketa, ale pre sfajnovelých turistov, ktorí chcú stihnúť za pár dní všetko, je to dobrá možnosť niečo vidieť, a pritom neopustiť luxus. Pod Viktóriinmi vodopádmi začína hlboký kaňon rieky Zambezi. Tu sa robí komerčný rafting, ktorý sme si, naopak, nenechali ujsť. Ráno zaplatíte 120 USD, podpíšete zodpovednosť a hurá do divokých perejí. Každej lodi vzadu velí jeden „vymakaný“ čierny kapitán a kričí povely. Pereje sú oklasifikované od stupňa WW3-5, pričom 6 je maximum vodáckej obtiažnosti. Lode s turistami prechádzajú pokojné úseky, a potom jedna po druhej vhupnú do divočiny, ktorá je nabitá adrenalínom. Pereje vysoké 3-4 metre hravo otáčajú celé lode aj s posádkami. V tíšinách pod, sa po vzduchu lapajúci rekreanti driapu nazad na lode a tešia sa zo zážitku medzi živlami vody. Najlepšie na tom je, že perejí je až 19, a toto teda stojí za tie prachy. Keďže my, Slováci, máme za sebou už kadejaké divé rieky sveta, zaberáme jednotne ráznym tempom a prekonávame nástrahy rieky, kde iné posádky letia cez palubu. Náš sprievodca vzadu má celkom problémy nás vykydnúť. Sľubuje nám, že Terminátor a Ludožrút, ako sa volajú najťažšie päťkové pereje nás prepleskne. Aj sa stalo - prepralo nás ako sa patrí, pod vodou si pripadáme ako handry v automatickej práčke. Vesty a prilby istia našu bezpečnosť a skôr či neskôr nás ako štuple vyhodí na povrch, aby sme sa rýchlo nadýchli a ďalšia vlna nás „vcucne“ nanovo. „Toto ste scely, Slováci?“ Pýtam sa krátko potom, keď sa postupne jeden po druhom štveráme na palubu. „Jaká paráda, toto sme scely,“ s nadšením sa zhodujú všetci. Po 4 hodinách na vode máme nástrahy Zambezi za sebou, čaká nás žranica a príjemná eufória. Všetci sme sa zhodli, že toto rozhodne za to stálo a nebyť ďalšieho pokračovania našej cesty, tak si to zopakujeme.

Čaká nás Botswana. Je to krajina s najväčším podielom divočiny na svete. Na hranici meníme v supermarkete peniaze na zhruba 8 dní, lebo potom už budeme len a len v divočine a nikto nám tam nevymení. Zaujímavé je, že v zmenárni v supermarkete, zásobenom všetkým svetovým, nikoho nevzrušuje hŕba stodolároviek. Sme totiž v bohatej krajine, ktorá turistov láka o.i. aj bezpečnosťou. Botswana si rozumne uvedomila, že okrem ťažby diamantov, ktoré sa raz vyčerpajú, chce podporovať trvalo udržateľný zdroj príjmov - a to svoje národné parky. Na rozdiel od Slovenska, kde pojem národný park predstavuje v skutočnosti len formálny prázdny pojem. Len v NP Chobe, kam mierime na úvod, žije 120-150 tisíc slonov. Nosorožec sa v Botswane ako jedinej krajine vyškrtol zo zoznamu ohrozených druhov. To je dôkaz fantastickej ochrany v praxi.

„Tak toto sme scely, Slováci,“ natankujeme a môžeme vyraziť. Národný park Čobe veľký ako Západné Slovensko, začína za mestom. Podobne ako v Mana Pools, teraz v období sucha, je to práve rieka, ktorá je dôvodom takej enormnej koncentrácie zvere. Neustále prechádzajú nové čriedy bývolov, slonov a kadečoho malého. Vidím prvýkrát žirafy pasúce sa na tráve v hlbokom predklone. Po dvoch dňoch pokračujeme zopár sto kilometrov cez vnútrozemie parku mimo dosah vody. Všetky stromy nesú známky pravidelného drancovania slonmi. Cestou cez pieskové koľaje mnohokrát zapadáme a v 50 stupňovej vyhni v krajine levov vytláčame, vykopávame a na plný plyn a nízkom stupni prevodu stále napredujeme, aby sme nezostali na noc na opustenom mieste bez vody. Mokriny Lilianti sú ďalší zázrak vo vyprahnutom buši. Mávnutím čarovného prútika ste v oáze zelene, kde všetko žije. Vidím tu európskeho dudka, čo som naposledy videl doma ešte ako chlapec. Do noci nám praská drevo na ohnisku a s juhoafrickým vínom, ktorého, chvalabohu, sme si urobili dobrú zásobu, počúvate vzdialené i blízke zvuky Afriky. Stany na otváracej plošine na streche auta nám dávajú parádne bezpečie v tejto fantasticky zachovanej divočine. Ráno v piesku navôkol nachádzame stopy levov či hyen. Takto a podobne prežívame v prírode ďalšie a ďalšie dni. Vždy pred vstupom z jednej rezervácie do druhej, len na vrátnici vyplníme čo treba, zaplatíme poplatky a popýtame sa na to, či nám poradia, kde hľadať skrytého leoparda alebo nosorožce a iné zvery z kategórie vzácnejších. Často v aute len jeden šoféruje a ostatní sedia na streche s ďalekohľadom v ruke, nech neprídeme o nejaký objav. Po troch dňoch v Delte Okawanga, ktorá je asi tým najúžasnejším klenotom v korune Afriky, si prenajmeme ešte letecký výlet nad touto vnútrozemskou deltou. Až zhora človek uvidí najlepšie, ako voda, prichádzajúca tisíc kilometrov z hôr Angoly, dokáže byť oázou pre tisíce zvierat v púšti Kalahari. Tam, kde voda končí, rozkladá sa na stovky kilometrov už len pustina s riedkou vegetáciou. Takou pokračujeme na východ nazad do Zimbabwe. Našim cieľom je zopár menších národných parkov s nosorožcami, žirafami a najvyššou horou. Tiež zaujímavá krajina oblých skalných balvanov. Cestou navštívime podľa plánu aj zaujímavých ludí z organizácie Človek v ohrození. Dozvedáme sa viac o realite života v Zimbabwe a o tom, akou brzdou pokroku je 38 ročná vláda prezidenta Mugabeho.

Dokonca navštívime jeden jediný hrad v Afrike, mimo Etiópiu, s názvom Veľké Zimbabwe. Na záver v Harare pred odletom spíme v našich autostanoch na dvore u ďalšej zaujímavej africkej rodiny. Starý pán má 12 detí. Všetky už majú univerzitné vzdelanie, z toho 4 žijú v Európe alebo Amerike, a dvaja synovia tam majú biele nevesty. Jedna z nich je práve Slovenka.

Po odlete z Afriky sa však ešte netreba ponáhľať domov. Keďže letíme nad Emirátmi, škoda to nevyužiť. Zastavujeme na tri dni v Dubaji. Nie že by som ten svet luxusu sám žral, ale kto nezažil, nevie posúdiť. Sami bývame v štvrti pakistanských a iných farebných pracovníkov s atmosférou orientálneho bazáru a nesmierneho potenciálu národov. Metrom vyrážame do centier zábavy a obchodu, ktoré sú magnetom pre milióny ludí ročne. Z tých najzaujímavejších postrehov je to 821 metrový mrakodrap Burdž Kalifa, z ktorého sa stojí zato pozrieť na všetko to, čo v púšti vybudovali. Vraj viac za peniaze z obchodu, ako z ropy. Netreba opomenúť 300 metrovú krytú lyžiarsku zjazdovku, podobnú kálnickej, a morské akvárium plné žralokov.

S pocitom užitočne oplieskaných peňazí sme sa takto teda vrátili domov. O pár dní nato prešla svetom dobrá správa. Zimbabwe sa zbavilo diktátora Mugabeho!

No „jaká“ paráda, že tento príbeh má ešte aj šťastný koniec.

Peter Ondrejovič

Materská škola vonia medovníkmi

Vonku tíško sneží,
sneh na zemi leží.
Za sklom letia vločky,
pečú sa medovníčky,
okno zdobené je mrazom,
zima padá na dom.

Vianoce sú predo dvermi, klopú nám na oblok. Aj v našej materskej škole cítiť tú omamnú vôňu Vianoc. To naše deti piekli medovníčky, aby aj ony ukázali, ako vedia pomáhať pri prípravách na Vianoce. Ako praví profesionáli si nezabudli priniesť svoje zásterky a vykrajovačky, aby spoločne s pani učiteľkou a pani kuchárkou upiekli krásne a voňavé medovníčky. Pri práci s cestom si spievali vianočné piesne, ktoré sa naučili. Tak ako všetky deti na svete, už aj tie naše netrpezlivo čakajú na Ježiška, ktorý im prinesie vytúžené darčeky.

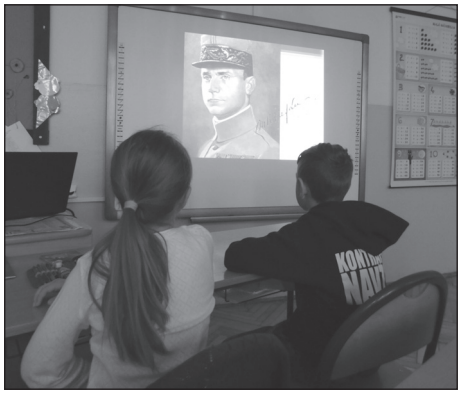
Pri svetle sviečok v kruhu rodiny, nech sa aj vám splnia vianočné sny, pokoj a láska nech príde do vášho domu - želajú vám deti z materskej školy.

***Mgr. Andrea Bartóková,** zástupkyňa riaditeľa pre materskú školu*

Stretnutie s M. R. Štefánikom po 99 rokoch

Dňa 3. 11. 2017 sme si na našej základnej škole v rámci Dňa školských knižníc spomenuli na Milana Rastislava Štefánika. Spomienka prebiehala formou prezentácie o živote M.R. Štefánika. Potom sa žiaci 3. a 4. ročníka zapojili do aktivít, ktoré vyplývali z prezentácie. Tá bola plná zaujímavých informácii zameraných nielen na detstvo a mladosť M.R. Štefánika, ale najmä na jeho úspechy v oblasti vzdelania, vedeckej činnosti, či cestovateľských schopností. Žiaci sa dozvedeli, že aj z úplne obyčajného vojaka, akým M.R. Štefánik bol, sa môže stať generál, ktorého si vážili nielen na území Slovenska, ale aj v zahraničí. Vďaka svojmu prirodzenému diplomatického talentu bol aj jedným z najuznávanejších diplomatov. Práve v ňom sa zrodila myšlienka vzniku československého štátu. Okrem týchto pútavých faktov sa žiaci dozvedeli aj o tragickej smrti M.R. Štefánika a najmä o tom, ako si ho ľudia aj po smrti uctili a vážili. Dokonca sme si na jeho pamiatku spoločne vypočuli a zaspievali jeho obľúbenú pieseň *Keby som bol vtáčkom*. Žiaci boli veľmi aktívni najmä počas aktivít, ktorých úlohou bolo, aby žiaci rozdelení do skupín vytvorili plagát, ktorý bol zložený z charakteristických znakov M.R. Štefánika. Skladali z písmen jednotlivé povolania M.R. Štefánika, zo slov vytvárali citáty, ktoré M.R. Štefánik vyslovil a skladali z rozstrihaných častí obrázky, ktoré charakterizovali M.R. Štefánika. Toto dopoludnie bolo pre žiakov iné nielen tým, že neprebiehalo klasické vyučovanie, ale najmä preto, že spoznali človeka, ktorý sa postavil za náš národ, aj napriek tomu, že bol ako Slovák vo svete sám, no nikdy sa svojich snov nevzdával, čo potvrdzuje aj vetou: „Nech každý z nás je dnes lepší ako bol včera a vlasť naša bude veľká a slávna."

Mgr. Katarína Godálová

Mikuláš v našej škole

Aj tento rok zavítal 6. decembra do školy i materskej školy Mikuláš. Prišiel aj so svojimi pomocníkmi - čertom a dvomi anjelmi. Deti sa mu potešili, za sladkú čokoládu spievali piesne, recitovali básne. Mikuláš deti nielen obdaroval, ale sa s nimi aj porozprával a zabavil. Dozvedel sa, že deťúrence počas celého roka vzorne poslúchajú svojich rodičov, každý deň upratujú, vysávajú a vynášajú smeti. V škole sa svedomito učia a navzájom si pomáhajú. Mikuláš teda od nás odchádzal s dobrým pocitom a čert s dlhým nosom a prísľubom, že si na nezbedníkov budúci rok lepšie posvieti. Ďakujeme Rodičovskému združeniu za sladkú odmenu a firme Vodax a. s. za pitný režim.

Mgr. Andrea Kreperátová

Stredoškolák - hrdina remesla

Dňa 26. 10. 2017 navštívili žiaci 9. ročníka akciu Stredoškolák - hrdina remesla na výstavisku v Trenčíne. Prezreli si výstavu stredných odborných škôl celého Trenčianskeho kraja. Zameriavali sa najmä na školy v našom okolí. Každá SOŠ mala svoj stánok s propagačnými materiálmi, prezentáciami i tvorivými dielňami, ktorých sa návštevníci mohli zúčastniť. V druhej polovici programu sme sa presunuli do pavilónu, kde sa konali prednášky o stredných školách v Trenčíne. Veríme, že aj táto výstava pomôže našim deviatakom v rozhodovaní sa pri výbere strednej školy.

Mgr. Andrea Kreperátová

Polička spomienok

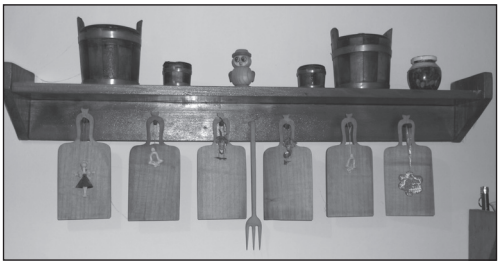
V mojej kuchyni nad stolom mám poličku, ktorú mi pred 45 rokmi zhotovil môj manžel. Na poličke mám uložené a zavesené moje spomienky.

Drevené nádobky, ktoré slúžili na cukor a soľ, menšia na korenie, majú 91 rokov. Bol to zásnubný dar, ktorý zhotovil môj svokor zo slivkového a čerešňového dreva pre moju svokru (časť z nich už chýba). Doštičky mi daroval bratranec na grilovanie.

Na doštičkách visia milé darčeky: panenka zo zájazdu na Moravu (ktorého som sa nemohla zúčastniť pre chorobu manžela) - nezabudla na mňa p. Pagáčová. Zvončeky z cesta od vnučky Betky. Dvaja panáčiky, ktoré z arašidov urobila (dnes už 10 rokov nebohá) moja vnučka Zuzka na letnom tábore, keď mala 10 rokov.

24. októbra som si na poslednú doštičku zavesila darček, je to červená ruža - znak lásky, vďaky a pozornosti, ktorú vyrobili ruky detí zo základnej školy v Beckove pod vedením p. uč. Viery Hladkej. Som im vďačná za túto milú pozornosť a v mene všetkých zúčastnených seniorov deťom ďakujem. Mali by sme sa zamyslieť, ako sa deťom odvďačiť.

Všetci máme svoje spomienky, ako sme prežili detstvo my, aké dary sme dostávali, naše školské roky atď. Stretnime sa s deťmi a porozprávajme im.

Margita Bubeníková

Exkurzia žiakov 1. stupňa ZŠ do Bratislavy

Dňa 22. 11. 2017 žiaci 1. stupňa ZŠ boli na exkurzii v Bratislave. Navštívili Medzinárodný dom umenia pre deti BIBIANU, kde si prezreli výstavy Izmy a izby a Hu húúú alebo najstrašnejšie slovenské strašidlá. Taktiež navštívili Cinema City Eurovea, kde si pozreli film pre deti Esá z pralesa.

Výstava Izmy a izby, ktorá je výstavou moderného umenia prelomu 19. a 20. storočia, interaktívnou a invenčnou formou zapojila deti do tvorivého deja významných umelcov impresionizmu, expresionizmu, surrealizmu, kubizmu, fauvizmu či futurizmu, a zároveň ich zoznámila s ich dielami netradičnou formou. Pre dieťa a mladého človeka sa izba stáva prvým vlastným priestorom, v ktorom dokáže aktívne prejavovať svoje pocity. Autori výstavy prezentovali vybrané obdobia z dejín umenia formou hravej priestorovej inštalácie izieb. Sú to IZBY, v ktorých sú základné interiérové prvky ako posteľ, skriňa či stôl originálne výtvarne interpretované a prepojené s hlavnými znakmi jednotlivých umeleckých období.

Výstava Hu Húúú alebo najstrašnejšie slovenské strašidlá bola cestou k poznávaniu tradičnej kultúry vlastného národa a objavovaniu jej morálneho odkazu. Interaktívna výstava inšpirovaná knihou Kataríny Nádaskej a ilustrátora Svetozára Košického: Čerti, bosorky a iné strašidlá je návratom k strašidelným bytostiam zo slovenských rozprávok a povestí ako protiklad halloweenských strašidiel. Deti sa zoznámili s HADOM - dobrým ochrancom domu, NOČNOU MOROU a zlým škriatkom ZMOKOM, mlyn obýva VODNÍK aj RUSALKY a v pekle okolo ohňa s diabolským gulášom sedí kopa ČERTOV. Deti si mohli sadnúť na DRAKA, stretnúť SVETLONOSOV aj GRGALICU a pod podlahou mohli pozorovať pracovné úsilie TRPASLÍKOV.

Čo všetko zažili si môžete pozrieť na webovej stránke školy vo fotoalbume.

Mgr. Marcela Macová

Vianoce

December sa blíži,
krásnych Vianoc čas.
Ľudia v teplej chyži,
vonku ani vlas.

V dome adventná svieca svieti,
nevedia sa dočkať deti.
Vločka ako perie padá,
po dopade na zem sadá.

Z podtatranských nížin
počuť tichý hlas.
Každé dieťa kričí:
„Vianoce sú zas!"

V izbe ozdobený stromček,
pod ním od Ježiška darček.
Darčeky sú prekrásne.
Nech žijú Vianoce!

Simonko Bartek,
Alexko Bulava, 8. ročník

Vianočný čas

S decembrom prichádzajú Vianoce,
stromček sa nám krásne ligoce.
Sviečka krásne svieti,
už prvá vločka na Zem letí.

Môj anjel strážny maličký,
šepká mi vianočné pesničky.
V domoch veľa žiarivých stromčekov,
pod nimi mnoho darčekov.

Nech sa na Vás šťastie znesie ako
vločky snehu,
na Vianoce, v novom roku prajeme
Vám
lásku, šťastie a nehu.

Ninka Sládeková,
Sabinka Matuljová, 8. ročník

Zlaté Vianoce

December sa schyľuje,
Ježiško sa raduje.
Biely sniežik padá nám,
vianočný stromček prichystám

S mamičkou medovníčky zdobím,
na polnočnú už sa teším.
Zlatý veniec na stole,
k Vianociam sa schyľuje.

Vločka padá z nebíčka,
svieti ako perlička.
Kapor už je na stole,
rodina sa raduje.

Aďo Vojta,
Dominik Dovina, 8. ročník

Poďakovanie Adamovi

Veľadôstojný pán farár Mgr. Cyril Adam,

už len pri písaní tohto článku mám úsmev na tvári, lebo spomienka na Vaše pôsobenie v našej obci Beckov bola obohacujúca pre každého jedného človeka, ktorého ste si získali svojím láskavým prístupom. Obdivovala som, koľko energie sa našlo vo Vašom konaní, aby ste nám mohli vyjsť v ústrety pri riešení našich problémov, ktoré nás sužovali. Začali ste veľmi aktívne riešiť reštaurovanie oltárov, organu a iných častí kostola (reštaurovanie oltára Božieho milosrdenstva, hlavného oltára, Jána Krstiteľa, anjelov, erby, všetky oblúky, vchodové dvere, nové zarámovanie krížovej cesty, nové svetlá v kostole, sv. Cecíliu, patrónov nášho kostola aj organ, aby nám do budúcna mohol stále hrať).

Je toho nespočetne veľa, čo ste pre kostol spravili, aby miesto prijatia Božieho slova bolo dôstojné a krásne. Aj na to všetko ste mysleli popri svojej zodpovednej práci na záchranu našich duší. Tak, ako ste nám nastavili naše duše, aby správne kráčali smerom k Bohu, tak isto ste nastavil dušu nášho kostola. Vaše myšlienky a aktivity vždy viedli ku krásnej spolupráci s deťmi a úsmevné situácie, ktoré sme s Vami zažívali, nás budú vždy hriať pri srdci.

Vaše slová: „Nie ja som dôležitý, ale pán Ježiš" mi budú rezonovať veľmi dlho v mojom živote, lebo taká je pravda. Ale Vás sme si obľúbili ako človeka, boli ste osobnosťou, ktorá pozitívne hýbala životom v našej malebnej dedinke. Už len tá predstava, že Vás neuvidíme v kostole, ma zarmucuje. Ale teší ma zároveň to, že začínate nový život na novom mieste, kde Pán bude požehnávať Vaše kroky, aby ste túto lásku šírili ďalej.

Ďakujeme Vám za všetko, čo ste pre nás spravili, a hlavne za naše deti, ktoré k Vám vzhliadali a tešili sa na stretnutia s Vami.

Želám Vám vo svojom mene aj v mene ľudí, ktorí na Vás nikdy nezabudnú, veľa šťastných rokov v Božom náručí, nech Pán žehná Vaše kroky, nech vedú kamkoľvek. Navždy zostanete v našich srdciach.

Alica Stehlíková

1. Dnes už obaja bývalí farári v Beckove vdp. Cyril Adam a dp. Dušan Vaňko na oslavách 200. výročia narodenia J. M. Hurbana 18. marca 2017 v Kálnici. (foto: DB)

2. Vdp. Cyril Adam so svojimi najmilšími v kostole... (foto: AS)

Spoločenská kronika (november - december)

Narodili sa:
Natália Križanová, Laura Matejíková, Eliáš Savický
Manželstvo uzavreli: Jaroslav Gazdík a Adriana Kučerová
Blahoželáme
55 rokov: Ľudmila Vazovanová
60 rokov: Václav Syrůček
65 rokov: Božena Gucká, Viera Senková, Alena Šimková
70 rokov: Marian Bartek, Ján Strieženec, Emília Hubinová, Vladimír Hanáček
75 rokov: Jaroslav Prokopenský, Mária Ivanová, Július Kalaba
80 rokov: Valéria Školárová
85 rokov: Mária Koníčková, Jozef Gestinger
90 rokov: Valéria Haščicová
Rozlúčili sme sa: Anna Prikrylová, Daniel Kapľavka, Anna Benková

AB

Blahoželáme GUSTÁVOVI RUMÁNKOVI

Krásne životné jubileum oslávil v kruhu svojich najbližších Ing. Gustáv Rumánek, náš dlhoročný prispievateľ žijúci v Starej Turej a rodák z Nového Mesta nad Váhom, majúci korene v Beckove. V utorok, 14. novembra 2017, sa stal osemdesiatnikom. Blahoželáme!

Do ďalších rokov mu želáme veľa životnej energie a tvorivých síl, aby potešil svojich čitateľov v Beckovských novinách či v Novomestskom spravodajcovi hodnotnými článkami o osobnostiach regionálnej histórie a k svojim doterajším šiestim básnickým zbierkam a desiatim dielam faktografickej literatúry pripísal ďalšie, naplnené životnou múdrosťou i láskavosťou zrelého veku.

S úctou Dana Badžgoňová
za RR BN a priateľov z Beckova

V Beckove pred besedou v klube dôchodcov 4. 11. 2016. Foto: DB

Blahoželáme

Dňa 19. novembra 2017 oslávila krásne životné jubileum 70 rokov naša mama a babka **EMÍLIA HUBINOVÁ**.

Každým rokom zastaví sa na okamih čas.
Dovolí nám ohliadnuť sa na všetko pekné,
čo je v nás.
Dovolí nám zaspomínať
na krásne chvíle prežité,
vysloviť jedno tajné prianie,
čo je v srdci ukryté.
Dovolí nám nájsť vhodné slová...
Všetko naj...

Za lásku a starostlivosť mame a babke ďakujú a k narodeninám všetko len to najlepšie, veľa zdravia, šťastia, lásky, radosti a Božieho požehnania prajú dcéra Iveta s manželom, syn Peter s manželkou, vnúčatá Aďka, Veronika, Patrik, Hanka a Eliška.

Beckovský slon v Heildelbergu

Beckov ani jeho hrad, samozrejme, cestovať nemôžu, ale zato Beckovania so sloním erbom na hlave áno, a tak vám prinášame malú spomienku na nemecký Heidelberg počas tohto leta - fotografia je z Pamäti a ciest Mórica Šiltovku Beckovského. Ďalšie obrázky z putovania „pamätnej" šiltovky nájdete na Facebooku **Petra Šutovského**. **DB**

Spomíname - Ján Tekula

Pred desiatimi rokmi,
iba dva dni pred Štedrým dňom,
náhle opustil svojich najbližších Ján Tekula,
manžel, otec, starý otec.
V tomto roku si celá rodina pripomenula 3. marca
aj jeho nedožité 70. narodeniny.
Smutné jubileá - potešte, prosím, v tieto sviatočné
dni pozostalú rodinu svojou účasťou.

Deväťdesiate narodeniny Valérie Haščicovej

Krásneho životného jubilea, 90 rokov, sa v nedeľu 10. decembra 2017 dožila Valéria Haščicová, naša šiesta najstaršia obyvateľka. Narodila sa v rodine s ôsmimi deťmi, vyučila sa a celý život prežila v Beckove. Na jednej z beckovských zábav sa svojho času zoznámila s Čachtičanom Rudolfom Haščicom a po uzatvorení manželstva začal ich spoločný život, ktorý sa pomaly blíži k diamantovej svadbe. Narodil sa im syn, postavili si dom, venovali sa práci, rodine i jeden druhému - až sa roky nielen mladosti, ale aj zrelosti pominuli a nebadane prišla staroba - tak ako k väčšine ich rovesníkov, z ktorých, žiaľ, už málokto zostal. Aj dnes, keď sa naša jubilantka už dlhé roky teší zo zaslúženého odpočinku, je stále aktívna - veď žena v domácnosti so záhradou nikdy nemôže zaháľať. Stále varí, pečie, upratuje, perie… aj sa stará o manžela i syna. Dostala do vienka veľký dar - zdravie, telesné aj duševné, a s ním spojenú dlhovekosť. Spomenula, že má ešte 96 ročného brata… Okrem prác v domácnosti si rada číta noviny a časopisy, lúšti krížovky, pozerá televíziu, aj udržiava priateľské vzťahy s okolím.

Privítala nás aj s manželom, keď sme jej so starostom prišli v pondelok zagratulovať k okrúhlemu jubileu. Zdravie, rodinnú pohodu a Božie požehnanie, nech jej dni ubiehajú v pokoji a blížiace sa vianočné sviatky nech jej dodajú duševných síl a radosti v novom roku. ***D. Badžgoňová***

Starosta obce Ing. Ján Križan s oslávenkyňou 11. 12. 2017. Foto: DB

Desať rokov v službách obce

Neuveriteľné, ako beží čas! Už je tomu 10 rokov, čo sa pani **Jaroslava Blatnická** od novembra 2007 dohodla s obcou na roznášaní obedov pre dôchodcov. Sama dôchodkyňa, obetavo každodenne vozila na svojom vlastnom bicykli obedy po celej obci. Niekedy ich bol 5 - 6, inokedy aj o desať viac. Najmä od septembra t. r., po sprevádzkovaní novej školskej kuchyne, pribudli ďalší stravníci, a tým aj ďalšie obedáre na jej bicykli. Za tie roky si stravníci na ňu zvykli, aj ona na nich, a sem tam im pomohla aj nad rámec služby, samozrejme, po rozvezení obedov. Sama dôchodkyňa pomáhala iným dôchodcom.

Dnes, keď aj jej pribudli roky, ako aj zdravotné problémy, musela túto službu ukončiť - dôvodom sa stala skutočnosť, že v stredu 25. 10. 2017 popoludní si nešťastnou zhodou okolností zlomila ruku.

Za jej obetavú službu pre dôchodcov pri rozvážaní obedov, za všetky obedy, ktoré priniesla „hladným" stravníkom, za nespočítané kilometre, ktoré absolvovala pešky aj na bicykli, po cestách aj chodníkoch - a boli všelijako schodné, najmä v zime - po celej obci, za ochotu pomôcť, keď bolo treba, za obetavosť a vytrvalosť v službe pri poskytovaní stravovania dôchodcom - jej patrí veľké ĎAKUJEM. Ďakujem od vedenia obce aj od spokojných stravníkov. ***D. Badžgoňová***

Dedičstvo Majstra Pavla z Levoče v Banskej Bystrici

Unikátne dielo Majstra Pavla z Levoče má 500 rokov

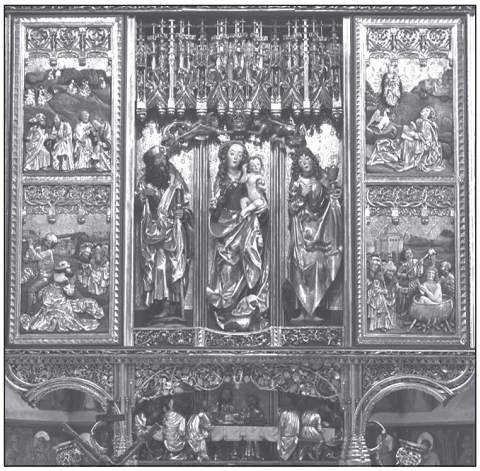
Meno Majstra Pavla z Levoče je mnohým z nás známe. Veď ide o jedného z najvýznamnejších umelcov neskorogotického sochárstva, ktorý bol v roku 1999 vyhodnotený za osobnosť milénia (tisícročia). Toho roku sme na Slovensku oslávili päťsté výročie dokončenia najvyššieho krídlového oltára v Európe, vyhotoveného z lipového dreva, s výškou 18,62 m, ktorý siaha od podlahy až po klenbu baziliky svätého Jakuba v Levoči. Jeho tvorcom bol v rokoch 1507-1517 práve Majster Pavol, v písomných prameňoch nazývaný Paulus Sculptor, alebo Paul Schnitzer (rezbár). V Levoči na Spiši prevádzkoval veľkú rezbársku dielňu, v ktorej spolu so svojimi majstrami vytváral jedinečné diela, ktoré sú umiestnené v kostoloch na Spiši, Šariši, Gemeri a Liptove.

O Majstrovi Pavlovi z Levoče máme veľmi málo písomných prameňov, nakoľko Levočský archív zhorel pri veľkom požiari v r. 1550. Nepoznáme jeho meno, nevieme kedy sa narodil, predpokladáme, že okolo roku 1460. Ani dátum jeho smrti nie je známy, zomrel medzi rokmi 1537-1542. Na svoju rezbársku umeleckú dráhu sa pripravoval v Krakove a v Norimbergu. Pravdepodobne okolo roku 1500 sa usadil v Levoči, kde sa oženil s Margitou, dcérou levočského mešťana Melichara Messingschläegera, s ktorou mal tri dcéry a jedného syna Lukáša. Prvý písomný prameň je z r. 1508 a vypovedá o členstve Majstra Pavla v Bratstve Božieho tela, ktorého úlohou bolo pomáhať chorým a ľudom v núdzi. V r. 1527 bol členom mestskej rady. V poslednej písomnej zmienke z r. 1537 sa píše o zaplatení odškodného za syna Lukáša, účastníka bitky, ktorá sa skončila smrťou tovariša, ktorý bol synom Mikuláša Steyrera z Krakova. Už v r. 1542 sa uvádza Margita ako vdova po Majstrovi Pavlovi. Dom, v ktorom býval a mal v ňom svoju dielňu, sa nachádza v Levoči na Námestí Majstra Pavla č. 20 a je v ňom umiestnená expozícia o jeho živote a diele.

Meno Majstra Pavla je vytesané na kamennom epitafe z r.1621, patriacemu jeho vnučke Margite, vydatej za kamenára a sochára Martina Urbaniwicza, kde je napísané: „vnučke pána Pavla, sochára, ktorý vyrezal hlavný oltár tohto kostola“.

Za najvýznamnejšie dielo tohto geniálneho rezbára sa považuje hlavný oltár sv. Jakuba v Levoči, ktorého sochársku výzdobu a zlátenie dokončil v r.1517. Tento letopočet objavili reštaurátori bratia Kotrbovci v 50. rokoch 20. storočia, keď črvotočov napadnutý oltár zachránili pred zrútením tým, že sochy svätcov konzervovali roztokom prírodnej živice a uskladnením v plynovej komore za použitia cyklónu B. Dominantnými sochami na tomto oltári sú dokonale stvárnené postavy Panny Márie, sv. Jakuba a sv. Jána Evanjelistu. Na predele oltára sa nachádza unikátne rezbárske dielo Majstra Pavla Posledná večera, do ktorého sa sám autor zakomponoval. Podľa znalca levočskej histórie doc. Ivana Chalupeckého Majster Pavol sedí na oltári po pravej ruke sv. Jakuba. Chrám bol v roku 2009 zapísaný do Zoznamu Svetového dedičstva UNESCO ako súčasť súboru Levoča, Spišský hrad a pamiatky okolia.

V rokoch 2012-2015 reštaurátori pod vedením akad. sochára Juraja Matáka reštaurovali vzácny oltár sv. Jakuba za finančného prispenia nemeckej nadácie Messerschmitt Stiftung vo výške 220 000 Eur a Rímskokatolíckeho úradu v Levoči sumou 80 000 Eur, aby sa v plnej kráse zaskvel na oslavách svojho päťstoročného jubilea.

Hlavný oltár Majstra Pavla sv. Jakuba v Levoči. Foto: Ineternet

Oltár sv. Barbory v Banskej Bystrici

Podľa posledných umeleckohistorických výskumov medzi prvotné diela Majstra Pavla, resp. jeho rezbárskej dielne patrí oltár sv. Barbory, umiestnený v kaplnke nesúcej meno tejto svätice vo Farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie v Banskej Bystrici. Kaplnku dal zhotoviť banskobystrický mešťan Mikuláš Plath a jeho manželka Dorota, o čom svedčia dve odpustkové listiny z rokov 1478 a 1491. Kaplnku pokrýva sieťová klenba ukončená figurálnymi klenbovými konzolami uhorských svätcov, datovanými rokom 1504. Banskú Bystricu a tiež kostol postihol v r. 1500 veľký požiar a práve z tohto dôvodu došlo k prestavbám klenby kaplnky, na ktorých sa podieľala rodina Glocknitzerovcov. Náhrobok členky rodiny Barbory Glocknitzerovej z r. 1513 je v súčasnosti umiestnený v západnej stene kaplnky.

Dominantou kaplnky sv. Barbory je neskorogotický krídlový oltár zhotovený z lipového dreva s polychrómiou, ktorý sa skladá z retabula s krídlami po obidvoch stranách (umelecky spracovaná časť oltára), predely (nosná časť oltárnej architektúry) a štítu. Druhá odpustková listina vdovy Doroty Plathovej z r. 1491 popisuje oltárne retabulum so sochami Panny Márie s Ježiškom v náručí, sv. Barborou, patrónkou baníkov a sv. Hieronymom, učiteľom cirkvi a najväčším vykladačom Sv. písma. Sochársku výzdobu retabula spájajú štylistické znaky a rukopis dielne Majstra Pavla. Predpokladáme, že sochy neboli poškodené požiarom a neskôr boli nanovo uložené do skrine oltára, pričom patrónka kaplnky sv. Barbora bola vymenená so sochou sv. Hieronyma a umiestnená po ľavici Madony. Po stranách sú pohyblivé krídla oltára s reliéfmi znázorňujúcimi smrť sv. Petra, ukrižovaného hlavou dolu; Desaťtisíc mučeníkov; sv. Leonarda vyslobodzujúceho väzňov a mučenícku smrť sv. Uršule, patrónky mládeže a učiteliek. Na vonkajších krídlach bol dátum osadenia, rok 1509. V predele oltára je uložené majstrovsky zvládnuté rezbárske dielo Majstra Pavla, resp. jeho dielne, znázorňujúce Krista a štrnásť jeho pomocníkov. Rukopis Majstra Pavla pripomína Poslednú večeru z predely hlavného oltára sv. Jakuba v bazilike v Levoči. V štíte sú umiestnené sochy Bolestnej Panny Márie, sv. Jána Evanjelistu, sv. Volfganga, sv. Vavrinca a dvoch lotrov po oboch stranách. Celkové rozmery oltára sú 990 cm, socha Madony je vysoká 205 cm, reliéf Krista v predele 72 cm. Na reštaurovaní oltára v rokoch 1966-1975 sa podieľali významní slovenskí reštaurátori: M. Spoločníková, D. Filová, I. Mészárošová-Krukovská, A. Drexler a O. Dzúrik.

Tento vzácny oltár je obdivovaný domácimi i zahraničnými turistami po celý rok, ale najviac deťmi počas Vianočných sviatkov. Na úrovni oltárnej menzy za predelou je od 24. decembra každoročne umiestnený prekrásny Betlehem s jasličkami s postavami Božej rodiny, mudrcov klaňajúcich sa Jezuliatku, pastierov a zvieratiek. Opakujúce sa pripomenutie narodenia Krista znásobuje radosť veriacich z tohto jedinečného diela od výnimočného stredoeurópskeho rezbára Majstra Pavla z Levoče.

Na základe odbornej literatúry spracovala

Marta Mácelová

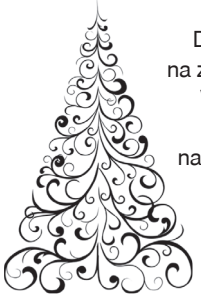
Betlehem na oltárnej menze počas Vianoc vo farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie v BB. Foto: internet

Vianoce sú tu
Už je ten vzácny čas,
Vianoce sú tu po roku zas.
Stromček v izbe svieti
a tešia sa všetky deti.

Darčeky žiaria pod stromčekom
a robia radosť všetkým ľuďom.
Darovať darček malý
a vytvoriť úsmev na tvári.

Nič krajšieho nie je ako stráviť
sviatky s rodinou
a užívať si ich každou chvíľou.

Deťom svietia očká,
na zem padla prvá vločka.
Vonku snežik padá,
vločka po vločke
na konáre stromov si sadá.
Perník sladký zasýti ťa,
darček malý poteší ťa.

Majka Gábová
8. ročník

O vianočných piesňach

Najstaršie dodnes spievané vianočné piesne nám znejú ešte od stredoveku. Aj najznámejšia - *Narodil sa Kristus Pán* - mala pôvodne latinský text. Mladšie sú *Pôjdeme spolu do Betlehema* a *Nesiem vám noviny*. Koledy skladali zväčša dedinskí učitelia - aj koledu *Já bych rád k Betlému*, ale veľa autorov je neznámych. V 17. storočí prišli na naše územie kolonisti z Talianska a Rumunska, boli to zväčša pastieri oviec - u nich sa traduje vznik vianočnej *Pásli obce Valaši*. Od vzniku najznámejšej vianočnej piesne *Tichá noc* uplynie čoskoro sto rokov. Prvýkrát zaznela na Vianoce v rakúskom Arnsdorfe a dnes ju spieva celý svet. Aj keď nenapadne sneh, aj tak sa spieva pieseň o *Bielych Vianociach*. Zložil ju Irving Berlin počas druhej svetovej vojny. Pieseň *Roľničky* je z roku 1850, zložil ju americký učiteľ Pierpont. Z tých piesní, ktoré sa hrajú stále a máme ich v obľube, je Šlitrova a Suchého pieseň *Purpura* z roku 1962, s ňou už naozaj prichádzajú vianočné chvíle. Čarovné Vianoce si môžete vychutnať aj vtedy, ak sa pohrabete v starej krabici a oprášite niektorú zo starých vianočných platní. Pri jej počúvaní sa vrátite veľa rokov späť, keď boli Vianoce ešte Vianocami, a my sme boli deťmi.

Calendae - koleda

História týchto piesní je z 13. storočia. Tradične sa spomína sv. František z Assisi. Pôvodne sa spievali len počas vianočných dní, od minulého storočia ich počúvame celý adventných čas. Názov koleda je z latinského calendae a znamená prvý deň v mesiaci.

Búvaj, dieťa krásne...

Búvaj, dieťa, krásne,
uložené v jasle.
Búvaj, búvaj, pachoľa,
milostivé Jezuľa,
budeme Ťa kolísať,
aby´s mohol dobre spať.
Ježišku náš milý,
aby sa Ti snili
veľmi krásne sny, veľmi krásne sny.

Hory ticho buďte,
dieťa nezobuďte,
nech si ono podrieme
na slame a na sene.
A vy, milé fialky,
zaváňajte do diaľky.
Privejte mu vône,
Pánovi na tróne,
ticho sladúčko, ticho sladúčko.

Drozdy a hrdličky,
chystajte pesničky,
nech sa dieťa poteší
na tom našom salaši,
spev škovránka, slávika,
k tomu pekná muzika.
My budeme s vami
spievať za jasľami
synu milému, synu milému.

Známa vianočná pieseň, ktorú upravil Štefan Anton Pyšný (1889 - 1969, sa nachádza v JKS pod č. 39, str. 152. Štefan Pyšný sa narodil v Novom Meste nad Váhom, bol zbormajstrom, hudobným skladateľom, pedagógom a zberateľom ľudových piesní. ***LP***

Text: http://www.supermusic.cz/skupina.php?idpiesne=173651

Tradičné vianočné jedlá

Zemiakový šalát

Skoro každý z nás si na Vianoce pochutnáva na zemiakovom šaláte. Jeho história nie až taká dávna. Prvý recept na „Bramborový salát" v Čechách je z roku 1924. Vôbec prvý šalát pripravil francúzsky kuchár v Moskve pre šľachtu pod názvom Olivier.

Vyprážaný kapor

To, že na Vianoce pripravujeme na sviatočný stôl kapra, zapríčinila Dobromila Rettigová. Prvýkrát uverejnila jeho recept vo svojej kuchárke v roku 1895, to však neznamená, že sa nejedol aj skôr - jedol, ale bol jednoducho pripravený. Známy je tiež recept na kapra z roku 1810. Pripravoval sa tri dni, piekol sa v omáčke z mandlí, hrozienok, orechov a sladkého piva, podával sa so šiškami, neskôr s knedličkami. ***Ľubomír Paulus***

VIANOČNÉ ZVYKY

Celé predvianočné a vianočné obdobie je obdobím zvykov a tradícií. Čo iný kraj, to iný zvyk. Možno, všade pri vianočnom prestretom stole sa začína modlitbou a ďakovaním. Pod obrus sa dávajú peniaze ako symbol hojnosti, na stôl horiaca sviečka, knôt má horieť rovno, nemá na nikoho mieriť. Každý, kto je pri stole, si prepolí jablko, ktoré ukáže jeho zdravie. Najstarší člen rodiny hádže do kútov orechy hovoriac: „Radujte sa, kúty, Vianoce idú." Na čelo robí z medu kríž. Jedia sa oblátky ako symbol Božieho tela a ryba - symbol kresťanov.

Advent

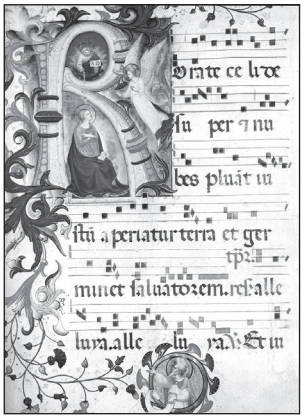
Obdobie od adventu po Vianoc sa spája s tradíciami, ktoré pretrvali až dodnes. Tento rok prvá adventná nedeľa pripadla na 3. december a vyvrcholí 24. decembra na Štedrý deň. Tieto štyri týždne sú obdobím príprav a očakávania. Ľudia si robia adventný veniec z čečiny, na ktorom každú nedeľu zapália sviečku. Všetko sa musí stihnúť do poslednej adventnej nedele - darčeky, stromček, jedlo, aby sa najkrajšie sviatky prežili spokojne a v radosti.

Dodržiavate predvianočný pôst?

Pôst sa dodržiava nielen pred Veľkou nocou, ale aj v predvianočnom období. Každá cirkev má inú tradíciu. Najprísnejší pôst, 40 dňový, majú východné cirkvi, kde sa radí aj grécko-katolícka cirkev. V roku 581 bolo nariadené, že od Martina, 11. november, do 24. decembra sa majú kresťania postiť trikrát v týždni - v pondelok, stredu a piatok. V dnešnej dobe sa začína v adventnom období, teda od nedele, ktorá padne na 30. november (alebo na najbližší deň) a končí sa 24. decembra na Štedrý deň.

Nastala zima

Dni sú čoraz kratšie, rána hmlisté - skončila jeseň. Teplota sa pohybuje okolo nuly. Pridáme si o jeden sveter viac alebo sa zahrejeme štamperlíkom, aby sme neprechladli. Začína zima. Aj toto obdobie má svoje čaro, a ak anjeli začnú natriasať periny, všetko zostane biele - domy, ploty, lúky, stromy… Najkrajšie sa vyníma kostolná veža. Ak sa rozozvučia zvony, tí starší sa vo svojich spomienkach vrátia do svojho detstva, ako ešte ospalí vykročili do chladného rána na ranné sv. omše - roráty. Tento názov pochádza zo vstupnej piesne, ktorá sa začína: „Rorate caeli desuper…" (Rosu dajte, nebesá….). Stávalo sa na ne veľmi skoro, zababušení ľudia kráčali chladnou ulicou, neraz sa borili snehom, svietili si lampášmi či sviecami. V kostoloch sa nekúrilo, deti zapaľovali sviečky, modlilo sa a spievali sa piesne. Všetci boli v očakávaní a tešili sa z narodenia Spasiteľa.

Ľubomír Paulus

Bubeník

Známa vianočná pieseň Malý bubeník vznikla v roku 1941 na nápev českej ľudovej koledy. Jej pôvodný názov je Bubnová koleda. Iste všetci vieme, že v príbehu o narodení malého Ježiška v Betleheme nie je písané o žiadnom chlapcovi - bubeníkovi. Vraj sa niekde uvádza, že traja mudrci zavolali tohto chlapca na miesto, kde sa Ježiško narodil, ale keďže bol chudobný, nemal mu čo podarovať, tak mu zahral na bubon: „Zahral som mu najlepšie, ako som vedel".

Koledu uvádzame, ako ju spieval Pavel Bobek:

Malý Bubeník - text

Vyšli jsme dlouho,
tam kde se zrodil král
Šli jsme mu úctu vzdát,
pa papa pam
a vzácné dárky dát,
pa papa pam
Pa papa pam, pa papa pam
Děťátko, která nám,
pa papa pam
Dal Bůh sám,
pa papa pam
Jezulátko jsem chudý jako ty
já nemám žádný dar
pa papa pam
Který bych králi dal,
pa papa pam
Pa papa pam, pa papa pam
já ti jen na buben
pa papa pam
Zabouchám,
pa papa pam
Matka Boží kývla,
ovečky ztichly hned
Já hrál mu na buben,
pa papa pam
Jak umím nejlíp jen,
pa papa pam
Pa papa pam, pa papa pam
Pak mi svůj úsměv dal
pa papa pam
Pa papa pam
a ten dám vám.

http://www.karaoketexty.cz/texty-pisni/bobek-pavel/maly-bubenik-788977

Je len málo vecí, na ktoré sa môžeme spoľahnúť

Stavať na čestnom slove politika je ako šliapnutie do - no, povedzme radšej do prázdna. Počul som na vlastné uši, keď sa v dávnych časoch šírila poplašná správa o zdražení benzínu, ako ju v piatok pred víkendom dementoval sám vtedajší prezident republiky: neverte tej nepriateľskej propagande… a v pondelok mali všetky čerpacie stanice zdvihnuté ceny pohonných hmôt. Alebo jeho nástupca: neverte, že u nás bude nezamestnanosť a prídu krízy… (ešte že nehovoril o tom, ako bude rásť naše národné bohatstvo a či si náhodou neurobíme štátny dlh, teda nie my, ale nami zvolení). A toto sa netýka iba slovenských a českých politikov. Veľmoci robia to isté, len s väčším dopadom na svet.

Najkrajšiu samochválu som však počul od novinárov: keď vyjdú naše noviny, aj slnko vyjde. Je to skvelé, že či BN vyjdú, závisí iba na vôli občanov a predstaviteľov obce.

So zemepisom to tiež nie je len tak. Že sever je na severe, to je pravda dnes. Kedysi dávno bol severný magnetický pól až kdesi v Indonézii. Putoval a putuje. Aj dnes. Z ktoréhosi kanadského ostrova blízko zemepisného severného pólu, kde bol donedávna, sa vybral smerom na Sibír. Lezie pomaly a vytrvalo. Za nejakú dobu (my tu už dávno nebudeme) prejde Severným ľadovým oceánom a vylezie na ruské brehy.

Na slnko sa zatiaľ môžeme spoľahnúť. Vychádza každé ráno. Síce každý deň na inom mieste obzoru a v inom čase, ale každý rok sa to opakuje rovnako, tak sme spokojní. S tým časom je trochu problém. Raz za tisíc rokov ho treba máličko opraviť, ale astronómovia vedia ako.

Naši predkovia síce nemali také presné prístroje, aké sú dnes, ale s takou presnosťou, čo mali oni, my, ich obyčajní potomkovia, spokojne súhlasíme. Vidíme totiž, že ich odkazy sú múdre a platné a zachovali sa aj bez spisovania do nejakých vedeckých alebo náboženských kníh. Pochybuje niekto o tomto: zabudol vôl, že teľaťom bol? Alebo: aká matka, taká Katka?

Pravdaže, tí najbystrejší spomedzi nás sa môžu spýtať: koho myslíš tými našimi predkami? Keltov, Slovanov, alebo ešte ďalších? Pravdu povediac, neviem. Je možné, že mnohé národy (či kmene?) zanechali na našom území podivné kamenné kruhové stavby, pravdepodobne podľa nich ich domáci čarodeji určovali dni rovnodenností a slnovratov. To boli prví vedci, lekári a duchovní zároveň. Vyzerali naozaj ináč než tí dnešní, ale ciele mali podobné. A bolo čo oslavovať, prosiť a ďakovať, že sa Slnko na nás nenahnevalo a od dvadsiateho prvého decembra bude nám k našej i jeho radosti opäť prinášať teplo, jas a vôbec život. A to bolo hodne dávno pred tým, ako sa traja králi vybrali pozdraviť Božieho syna. Vianoce sa v našich končinách slávili hodne dlho pred Božím narodením.

Sviatky lásky a pokoja sú opäť pred nami. Naozaj máme za čo ďakovať. Až na to humánne bombardovanie Belehradu a bratovražedné boje Ukrajincov a Rusov Európa už dávno nemala také dlhé mierové spolužitie, ako ho poznáme po druhej svetovej vojne.

Želajme si navzájom pokoj a lásku, aby sme sa v nich mohli jeden na druhého spoliehať. Želám všetkým Beckovčanom a ich blízkym šťastné Vianoce 2017 a radosť zo života v celom nasledujúcom roku. ***Karol Vondra***

Svetlo z Betlehema

Dávna tradícia večného svetla vznikla za pápeža Urbana II. pred takmer tisícročím (1099) a znovu ožila v susednom Rakúsku. Myšlienku, priniesť svetlo z Betlehema, zaujala rakúsku televíziu ORF v Linzi v roku 1986. Poslala hendikepované dieťa, ktoré odpálilo plamienok z večného svetla v jaskyni Narodenia Pána a donieslo ho domov. Skauti ho rozniesli po celej krajine. Z tejto vianočnej akcie sa stala tradícia, ktorá sa rozšírila do okolitých krajín. Na Slovensko prišla prvýkrát v roku 1990. V tomto roku to bude už 28. krát, čo sa večné svetlo rozhorí po celom Slovensku. V sobotu 23. decembra ho skauti rozvezú vlakmi, potom bude svietiť v kostoloch, odkiaľ si ľudia odpália plamienok - symbol Vianoc. ***LP***

Viac pozri: http://svetlo.skauting.sk/harmonogram-cesty-betlehemskeho-svetla-2017/

JE NIEČO NOVÉ?

Narodenie Ježiša Krista je jedným z najznámejších biblických príbehov. Tvárime sa, že to všetko dobre poznáme a nič nové nám tento príbeh už nemôže povedať. S takýmto postojom prichádzame na vianočné sviatky do kostolov, s takýmto postojom počúvame vianočné zamyslenia z médií, či vianočné priania našich priateľov.

Rýchle životné tempo dnešnej doby nás veľmi ovplyvňuje. Mení naše myslenie, načúvanie (resp. nenačúvanie) druhým, trávenie voľného času i naše očakávania do budúcnosti. Sme akosi „nastavení“ vyhľadávať nové veci, nové spôsoby, nové výrobky… Zo všetkých strán sa na nás sypú reklamy na všelijaké novinky. Presviedčajú nás, že práve to, čo ponúkajú, my potrebujeme. A ak to nebudeme mať, budeme zaostávať. Dokonale vytvorený kolotoč, v ktorom sa vezieme. Zdá sa, že nedokážeme vystúpiť.

Je však zvláštne, že aj keď celý rok sme hnaní poznávať a objavovať nové veci, v dobe Vianoc veľmi oceňujeme to staré, tradičné. Každý sa rád vracia domov. Je nám vzácna tá stará izba, v ktorej sme vyrastali ako deti. Akosi sa túžime vrátiť k tomu, čo je za nami a cítime, že to má pre nás neopísateľnú hodnotu. To staré kreslo sa nám zrazu zdá celkom pohodlné a dokonca sa oň aj „pobijeme“, kto bude v ňom sedieť. Tí istí, ktorých už roky poznáme - najbližší, priatelia - sú nám drahí a túžime práve s nimi tráviť sviatočný čas. Akoby na chvíľu stratilo na sile to hnanie sa za tým, čo je nové…

Nechcem nikomu kaziť náladu týchto radostných dní, nedá mi však, aby som nespomenul jednu skupinu ľudí, ktorých nezaujímajú žiadne novinky. Prežívajú niečo podobné ako my všetci na Vianoce. Isto nie takým radostným spôsobom, no pre nich to staré, tradičné má obrovskú hodnotu. Sú to zomierajúci, resp. tí, ktorí vedia, že ich dni sa blížia ku koncu. Oni sa nesnažia na druhých zapôsobiť svojim postavením, mocou, duchaplnosťou, a pod. Oblečenie, móda, zariadenie bytu, nové autá, nové mobily… to nemá pre nich hodnotu. Ich nezaujíma ani to, čo je kde lacnejšie, nezaujímajú sa ani o tých dobrovoľne uväznených pod objektívmi kamier. Oni hľadajú to, čo je stabilné, o čo by sa mohli s istotou oprieť. Nechcú mať pri sebe cudzích, ale najbližších. Nechcú mať pred sebou televízor, pretože on vie iba hovoriť, no nedokáže počúvať. Oni túžia po najbližších, po pokoji a láske…

Každý, kto mal skúsenosť s odprevádzaním niekoho blízkeho z časnosti, vie o čom hovorím. Každý z nás vtedy hľadá nie niečo nové, ale to, čo je trvalé, čo nesklame, čo nestratí svoj lesk po druhom použití.

Vianoce prinášajú toto radostné posolstvo. Pre niekoho nové posolstvo, pre väčšinu z nás „starú, ošúchanú“ zvesť o Tom, ktorý sa nemení. On zostúpil na túto zem nie preto, aby nás sýtil novinkami. Sklonil sa k nám, aby sme spoznali Toho, ktorý nás od počiatku miluje, ktorému na nás záleží. Apoštol Ján, ktorý Ježiša osobne poznal, napísal:

„Čo bolo od počiatku, čo sme počuli, čo sme videli na vlastné oči, na čo sme pozerali a čoho sa nám dotýkali ruky, (o tom svedčíme, totiž) o Slove života. A ten život sa zjavil, my sme (Ho) videli, svedčíme (o Ňom) a zvestujeme vám večný život, ktorý bol u Otca a zjavil sa nám“.(1J 1,1-2)

Ježiš Kristus, ktorý sa v určitom momente dejín stal jedným z nás, bol predsa od počiatku. A hoci jeho pozemské pôsobenie bolo ukončené pred 2 tisícročiami, On je Ten istý - včera, dnes i naveky. Každý jeden z nás Ho raz uvidí a pokľakne pred Ním. Pre niekoho je Záchrancom, Spasiteľom, teší sa na jeho druhý príchod. Pre niekoho však bude iba Sudcom. Nie kvôli zlým skutkom (všetci sme hriešni), ale kvôli tomu, že odmietol prijať Kristovu záchranu.

A ten život sa zjavil - nikto sa už nemôže vyhovárať. Zjavil sa preto, aby si sa nemusel naháňať za každou novinkou a tým napĺňať dni svojej časnosti. Zjavil sa preto, aby si na sklonku svojho putovania nemusel stáť v strachu a pýtať sa, čo bude ďalej. Zjavil sa preto, aby ti každé ráno podal ruku a bol tvojim sprievodcom. Zjavil sa preto, nie aby ťa zbavil všetkých ťažkostí, ale aby ťa v každej situácii preniesol ďalej.

A ten život sa zjavil. Brat, sestra, zjavil sa aj tebe osobne, aj pre teba? Dovolil si mu, aby menil tvoje srdce, aby prebýval v tebe skrze svojho Ducha?

A ten život sa zjavil. On už všetko pre teba vykonal. Nič k tomu netreba pridávať. Iba prijať, otvoriť mu svoje srdce. Rozhodnutie je na tebe. Čo urobíš s Tým, ktorý sa zjavil, prišiel aj kvôli tebe? ***Ľubomír Ďuračka***,

zborový farár ECAV Nové Mesto nad Váhom, administrátor ECAV Beckov

KOMPOSTOVANIE V ZIMNOM OBDOBÍ

Proces kompostovania v záhradných kompostéroch prebieha počas celého roka, výnimkou nie je však ani zimné obdobie. Vtedy sa síce proces kompostovania vplyvom chladu výrazne spomalí, avšak nezastaví. Kompostovať tak môžete aj v zime.

K tomu, aby sa zelený bio odpad premenil na výživný kompost, je potrebné zabezpečiť vhodné životné podmienky pre malých pomocníkov, ktorí premieňajú organické odpady na výživné hnojivo. Sú nimi práve malé aeróbne baktérie, dážďovky a pôdne organizmy, ktoré rovnako ako človek, potrebujú pre svoj život dostatok rôznorodej a vyváženej potravy, vzduchu, vlhkosti a optimálnu teplotu. Práve v zime, kedy klesajú teploty pod mínusové hladiny, sa títo malí pomocníci ukrývajú pred chladom hlbšie v komposte, kde je teplejšie.

Tu je pár tipov ako účinne kompostovať v zime

1. Pred zimným obdobím zabezpečte v kompostéri dostatok biologického materiálu - čím viac biologického materiálu, tým väčšie teplo v kompostéri, za ktoré sa vám pôdne organizmy odmenia pracovitosťou aj počas chladných dní.

2. Tak, ako počas ostatných období v roku, aj v zime platí pravidlo miešania zelených dusíkatých materiálov (tráva, kuchynský bioodpad, zbytky zo záhrady, hnoj, trus…) so suchými uhlíkatými (drevená štiepka, piliny, hobliny, lístie, slama, papier…). Preto je ideálne, ak si počas jesene vytvoríte zásobu odrezkov z konárikov, prípadne drevnej štiepky. V zime ich potom môžete postupne pridávať k odpadu z kuchyne, tak, aby ste zachovali vyvážený podiel bioodpadu.

3. V zimnom období, kedy nie je potrebné kosiť trávniky či akokoľvek upravovať záhradu, prevláda biologický materiál z kuchyne. Mikroorganizmy vo vašom komposte potrebujú aj v zime príjem vyváženej potravy, a preto nepohrdnú pochutinami ako sú zvyšky zo zeleniny a ovocia, kávové usadeniny, čajové vrecúška, škrupiny z vajec, trus z králikov, kurčiat, kuchynské papierové utierky, odumreté stonky a listy z izbových rastlín. Pozor, trus mäsožravých zvierat a obsah z vysávačov do kompostu nepatria.

4. Vysýpajte bioodpad do kompostéra po väčších v dávkach - pre kompost je lepšie, ak doň naraz vysypete plný kôš bioodpadu, ako keď bežíte ku kompostu s každou šupkou, a to hlavne v zimnom období.

5. Pre odkladanie biologického odpadu z kuchyne je ideálnym pomocníkom kompostovací kôš s množstvom vetracích otvorov a rozložiteľné škrobové vrecká na kompostovanie. Kôš môžete mať v kuchyni (napríklad v skrinke pod drezom) a keď ho naplníte, jednoducho jeho obsah vysypete do kompostéra spolu s vrecúškom. Vrecúško sa v kompostéri časom skompostuje. Ak je škrobové vrecúško zachované, môžete ho použiť opätovne.

6. Pre zimné obdobie je príznačné väčšie množstvo drevného popola, ktorý je tiež vhodný do kompostu, no v rozumnej miere. Popol z uhlia však do kompostu nesypte.

7. Vždy, keď pridáte do kompostéra čerstvý materiál, premiešajte ho s materiálom vo vrchnej časti kompostéra. Čerstvý materiál však nezakopávajte hlboko do kompostu. Unikalo by tak z neho teplo a plyny, ktoré vytvárajú životné prostredie pre našich malých pracantov (pôdne mikroorganizmy).

8. Neodporúča sa úplné prehadzovanie kompostu počas zimného obdobia. To by malo za následok výrazné spomalenie celého procesu kompostovania. Nakoľko aj v zime potrebujú baktérie a organizmy k svojej aktivite kyslík, je dôležité dodať im ho v dostatočnej miere bez toho, aby ste im ublížili. Napríklad aerátorom (kovovým, špirálovite zatočeným prevzdušňovačom kompostu). Tak dostanete kyslík dovnútra kompostu a to bez toho, aby ste mikroorganizmy žijúce v ňom vystavovali prudkým zmenám teploty. Prehodenie kompostu a jeho dôkladné premiešanie si odložte až na jarnú sezónu, keď bude teplota pre priebeh kompostovania priaznivejšia.

9. Ak je okolo kompostéra napadaný sneh, neodhŕňajte ho, pôsobí ako izolant pred prudkými mrazmi. Najlepšie je počkať, až sa sám postupne roztopí.

Kompostujte poctivo bioodpad z kuchyne a kompost sa vám za to odvďačí. Kompostovanie s radosťou!

VIAC INFORMÁCIÍ V PORADNI NA ***www.menejodpadu.shop***

Krásne Vianoce

December je za dverami,
Vianoce sa blížia k nám
Na adventnom venci
rozsvieti sa sviečka tam.

Medvede už zaspávajú
snežné vločky poletujú.
Kapor leží na smotane,
stromček stojí na stojane.

Vianočka je sladká ako med,
zjedli sme ju všetci hneď.
Ku stromčeku bežíme,
na darčeky sa tešíme.

V pozadí znejú pesničky,
na saniach zvonia rolničky.
Už na polnočnej omši sedíme
a koledy si spievame,
narodeného Ježiška vítame.

Romanko Turek - 8. ročník

Zima v revíri Beckov

Rok uplynul ako voda a je tu zima so svojimi krásami a starosťami pre ľudí ako aj pre dobré prezimovanie zveri.

Pre poľovníkov vyplýva pre toto obdobie hlavne prikrmovanie a lov škodnej zveri. Kŕmelce sme doplnili spolu s násypníkmi a soliskami. Občanov by sme chceli požiadať, aby zeleninu, obilie a iný odpad nedávali na koniec záhrad alebo za neohradené nehnuteľnosti, a tým nelákali zver do tesnej blízkosti ľudských obydlí, kde môže dôjsť k poškodeniu ovocných stromov. Ohryzu má zverina v dostatočnej miere v chotári, nakoľko na jeseň Štátne lesy prevádzali ťažbu drevín v zmysle LHP. Počas vychádzok do katastra obce sa chovajme slušne, nič nepoškodzujme, nezanechávajme po sebe odpad a hluk tiež do lesa nepatrí, ale tiché pozorovanie. V prípade nájdenia vypadnutého zvieraťa alebo vykazujúceho stratu plachosti, vyrozumejte ktoréhokoľvek poľovníka, a ten zariadi vyrozumenie poľovného hospodára alebo jeho zástupcu. Veterinárne vzorky z revíru Beckov sú zatiaľ bez závad.

Výbor PZ Hurban Beckov ako aj celá členská základňa želajú všetkým občanom našej obce príjemné prežitie vianočných sviatkov, veľa zdravia a len samé úspechy v novom roku. ***Pavol Hladký***

Výchova mládeže a vzťahu k prírode začína starostlivosťou o zver. Na snímke pri kŕmelci pre jeleniu zver predseda PZ Hurban Beckov so svojím vnukom po naplnení kŕmelca v októbri 2017.

BECKOVSKÉ STUDIENKY: Studienka na Kúte

Pri prezeraní starších článkov v Beckovských novinách z roku 2013 som natrafil na článok pána Viliama Masla o beckovských studienkach. Pisateľ dopodrobna opisuje studienky v beckovských horách a aj ich žalostný stav. Nedalo mi, aby som nenapísal tento článok. Asi pred dvomi rokmi slovo dalo slovo a dvaja ešte žijúci nadšenci, Peter Bánovský a Miloš Jaroščiak, ktorí sa starajú o svoje ovocné sklady, a tieto majú skoro vedľa seba, a to na Kúte a Červenej hore, sa rozhodli, že studienke, ktorá je pod Červenou horou, dajú nový šat. Zabezpečili materiál a chuť do práce. A za jedno poobedie bolo dielo hotové. V inventári studienky je aj pohár na vodu. Kto sa odváži, môže sa aj napiť. Ak chce niekto ochutnať pravú horskú vodu, musí sa poponáhľať, lebo studienka v suchých mesiacoch vysychá. Ja som z tej studienky pil vodu ešte ako chlapec, keď sme chodievali na Červenú horu na májovky a stále som tu. Na zdravie! ***Miloš Jaroščiak***

Foto: M. Jaroščiak

Pexeso venované Hurbanovi pokrstili hrudou z rodného Beckova

Pri príležitosti 200. výročia narodenia Jozefa Miloslava Hurbana sa konalo množstvo kultúrnych podujatí po celom Slovensku. Aktívne sa zapojil aj Trenčiansky samosprávny kraj (TSK), ktorý od apríla do júna 2017 organizoval súťaž s názvom „Takto poznám Jozefa Miloslava Hurbana ja“. Podujatie malo žiakov a študentov podnietiť k tvorivosti a ponúknuť im možnosť spoznať miesta v Trenčianskom kraji, ktoré úzko súvisia so životom jedného z našich kodifikátorov spisovného jazyka.

Celkovo sa do súťaže zapojilo 43 originálnych príspevkov. Kresby, maľby na plátne, ale aj rôzne básne či dokonca Hurbanov denník prišli nielen z nášho kraja, ale aj z iných regiónov. Všetky súťažné diela boli zverejnené na facebooku TSK, kde o víťazoch hlasovala verejnosť. Súťažilo sa v troch kategóriách - najlepší príspevok, žiaci základných škôl a študenti stredných škôl.

Výhercovia spolu s ostatnými súťažiacimi sa stretli počas 4. ročníka Dňa otvorených dverí Trenčianskeho samosprávneho kraja. Vychutnať si mohli hneď niekoľko prekvapení. Prvým a najväčším bol krst tematického pexesa z vybraných súťažných obrazových príspevkov prihlásených do súťaže. Pokrstiť ho prišiel živý Jozef Miloslav Hurban spolu s trenčianskym županom Jaroslavom Baškom a víťazom facebookového hlasovania o najlepší súťažný príspevok, ktorým sa stali žiaci ZŠ s MŠ z Diviackej Novej Vsi. No a čím typickejším sa mohlo krstiť ako práve hlinou z Beckova.

Tematické pexeso vyšlo v limitovanom počte kusov a každý súťažiaci si ho odniesol domov ako odmenu za účasť. „Z ich kresieb, malieb, koláží a prezentácií vznikla unikátna obrázková hra, ktorej slávnostným pokrstením sme si na DOD TSK 2017 pripomenuli život a dielo tohto jubilujúceho Beckovčana,“ povedala vedúca Oddelenia komunikácie a medzinárodných vzťahov Úradu TSK Veronika Rezáková.

Výhercovia si však okrem pexesa odniesli aj iné vecné ceny, no lákadlom boli najmä tie zážitkové. Získať mohli bezplatný vstup na Trenčiansky hrad,

exkurziu do Hvezdárne v Partizánskom alebo možnosť ísť do kúrie Ambrovec v Beckove, ktorá je so životom Jozefa Miloslava Hurbana významne spätá. To však nie je všetko. Na začiatku budúceho školského roka 2017/2018 pôjdu výhercovia na výlet do Národnej rady Slovenskej republiky spolu s trenčianskym županom Jaroslavom Baškom.

Autor a foto: TSK

Spoznajte Slovensko vďaka Wander Book. Beckov v ňom má až štyri vizitky

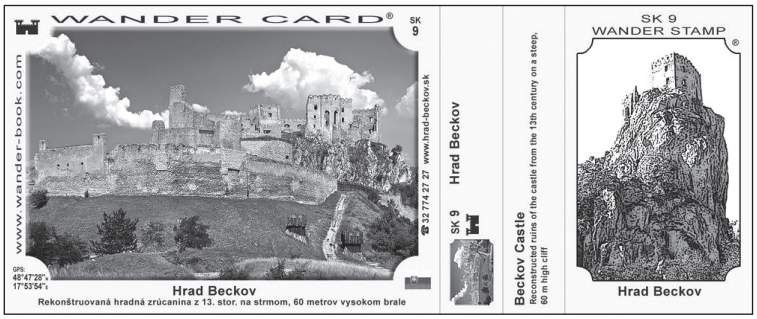
Túlavé topánky ľudí zavedú na rôzne zaujímavé miesta. Mnohé z nich sú prezentované v medzinárodnom projekte prostredníctvom Turistických vizitiek známych ako Wander Cards. Vizitka je samolepka s obrázkom turisticky zaujímavého miesta, ktorú si turista nalepí do Turistického denníka, tzv. Wander Booku a tým si vytvorí praktický album zo svojich výletov.

Turisticky zaujímavým miestom je aj Beckov a jeho blízke okolie. Zberatelia predmetov s beckovskou tematikou si môžu zakúpiť vizitku s pohľadom na našu obec a jej dominanty ako farský kostol sv. Štefana kráľa a susediaci kláštor sestier de Notre Dame. Do kategórie hrady a opevnenia patrí nálepka s našou zrúcaninou, ktorá je zachytená smerom od Hôrky. Aj na tretej Wander Card je pohľad na hrad, zameriava sa však na židovskú pamiatku priľahlého cintorína. Posledná vizitka ukazuje prírodnú pamiatku - vápencovú Skalku pri Beckove.

Wander Cards obsahujú okrem obrázkov aj GPS súradnice monumentov. Popisky pri nich sú uvedené v jazyku, kde sa pamätihodnosť či prírodná krása nachádzajú, ale aj v angličtine pre zahraničných návštevníkov. Zakúpiť by ste ich mali v blízkosti miesta, ku ktorému sa viažu, no ak sa vám to nepodarí, dostupné sú aj prostredníctvom e-shopu. Jednu z beckovských vizitiek však zoženiete aj na železničnej stanici v Novom Meste nad Váhom, Odtiaľ sa môžete vydať na ďalšie potulky po Slovensku, v projekte je aktuálne zapojených až 1346 atrakcií.

A nezabudnite, že súčasťou projektu sú aj rôzne ceny. Podľa počtu miest, ktoré navštívite, získate príslušný odznak a šarže turistu. Viac informácií nájdete na wander-book.com.

foto: Wander Book **Kristína Jurzová**

Tip na vianočný darček: Keby kamene začali rozprávať

Možno ste už aj vy niekedy premýšľali o tom, aké príbehy a tajomstvá skrývajú kamenní strážcovia Slovenska. Jedno z nich prezradil aj Beckovský hrad. Nájdete ho na CD nosiči s názvom „Keby kamene začali rozprávať“. Vydavateľstvo Opus vlani presne po štyroch desaťročiach oživilo LP platňu z roku 1976, kde je nahraná najznámejšia povesť o našom hrade.

Tešiť sa môžete na hlasy viacerých známych osobností. Rozprávačom je Viliam Záhorský, Becka nahovoril legendárny Jozef Kroner a hlas pánovi Stiborovi prepožičal, ako inak, Ctibor Filčík. Zaujímavosťou je, že vydavateľstvo zachovalo aj farebnú hravú grafiku, ktorá je takmer identická s pôvodným obalom platne.

Na CD sa však okrem Beckova nachádza aj príbeh z Devína. Tým však séria prerozprávaných povestí nekončí. V minulosti boli spracované aj Krásna Hôrka, Pajštún, Spišský hrad a Vígľaš. Na námet povestí z knihy Ľudovíta Janotu „Slovenské hrady“ ich napísala Ľuba Vančíková. Poslucháči si však na moderné oživenie príbehov z ostatných hradov ešte musia počkať.

Preto ak uvažujete, aký darček podarovať niekomu blízkemu či dokonca sebe samému na Štedrý večer, pouvažujte nad CD s povesťou o hrade Beckov. Rozprávky totiž neodmysliteľne patria k vianočným sviatkom a nemusíme ich pozerať len v televízii, ale zasnívať sa do nich môžeme aj vďaka rádiu.

foto: vydavateľstvo OPUS ***Kristína Jurzová***

Adventný veniec

V decembri, keď padne prvá vločka
a celá krajina obelie,
rozsvieti sa prvá sviečka,
pokoj v ľuďoch zavládne.

Keď rozsvieti sa druhá sviečka,
hor sa s pílou do lesíka!
Cez sneh biely ako poduška,
upytliačiť kus stromčeka.
Keď sa zažne tretia sviečka,
hybaj ho po kapra!
Spraviť dieru do jazera,
pomôže nám sekera.

Keď už svieti štvrtá sviečka,
kapor leží na stole.
Raduje sa každá duša,
vzdáva vďaku v kostole.

Rastík Hyža - 8. ročník

Mikulášska akcia v Kúrii Beckov

Milí naši hostia, ako každý dobre vie, dňa 6. decembra sa oslavuje príchod Sv. Mikuláša. V každej dedine či meste sa ľudia zhromažďujú na námestiach a kostoloch, aby ho privítali so sprievodom anjelov a čertov.

Náš penzión taktiež nezaháľal a uctil si túto krásnu tradíciu. V stredu 6. 12. 2017 podvečer o 17:00 hod. naše priestory penziónu Kúria Beckov zaplnili do posledného miesta rodičia s deťmi. Pre najmenších bol pripravený veľkolepý detský kútik s hračkami, omaľovánkami, šmykľavkou a možnosťou si vyzdobiť vlastný medovník podľa svojich predstáv.

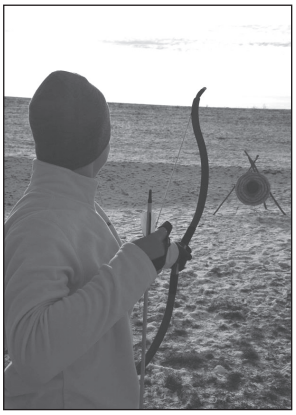
Drevo v krbe praskalo, vianočný stromček žiaril a všetci s nadšením očakávali jeho príchod. So sprievodom roľničiek prišiel - očakávaný Mikuláš, anjel a čert. Výskot detí dopĺňal smiech aj plač. S otázkou, ktoré deti tento rok poslúchali, boli zrazu všetky ruky ako pri spartakiáde hore. Každý mal možnosť Mikulášovi zaspievať či zarecitovať, odfotiť sa s ním a, samozrejme, bol aj obdarený krásnym balíčkom plným sladkostí a ovocia. Ani tých najmenších, ktorí ešte nerozprávajú, alebo sa hanbili, Mikuláš neobišiel.

Nadšenie detí a rodičov, keď sa mohli osobne stretnúť s Mikulášom, bolo vidieť na rozradostených tvárach. Po hodinkovej návšteve všetkým zamával a s pozdravom „uvidíme sa o rok“ opustil náš penzión.

Týmto sa chceme všetkým poďakovať, že prijali naše pozvanie a prišli s nami osláviť túto krásnu tradíciu. Taktiež sa chceme poďakovať aj našim sponzorom, že sme spolu mohli vyčarovať deťom aj rodičom úsmev na tvári. Tešíme sa na vás budúci rok! ***Filip Kosa, manažér Kúria Beckov***

Silvestrovský turnaj na beckovskom salaši

S radosťou vás pozývame na štvrtý ročník silvestrovského stretnutia lukostrelcov, spojeného s priateľským turnajom na skrátenej trati. Udalosť sa už tradične odohráva na salaši Stiborov dvor, kde nás opakovane hostí majiteľ a bača pán Biras s rodinou.

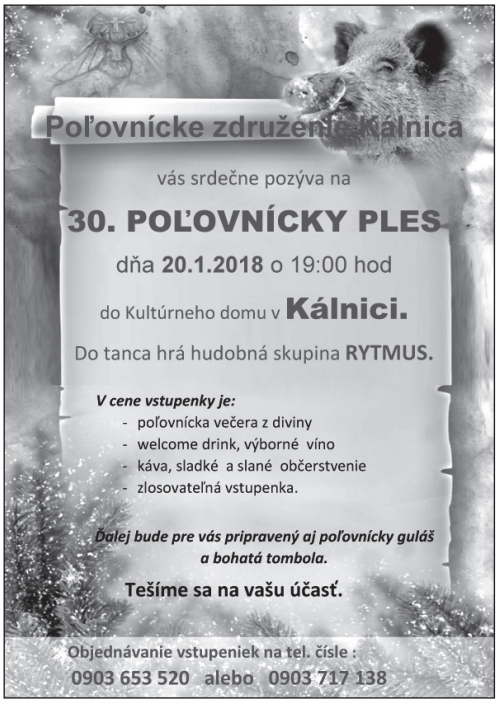
Prosím, dajte nám vedieť o svojej účasti na mail: turnaj@tradicnalukostrelba.sk, alebo na telefónne číslo: 0917 419 039, nech mu vieme povedať, koľko porcií silvestrovskej kapustnice nám má pripraviť.

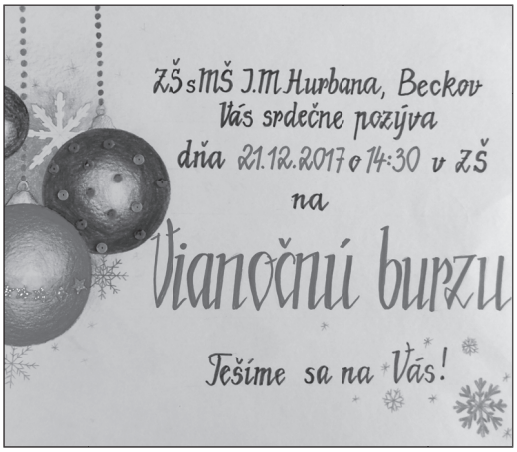
Spolu sa rozlúčime s uplynulým rokom a posledný raz v roku 2017 si do sýta zastrieľme. Vítaný je každý s vlastným lukom a šípmi, tradične bez zameriavača, vypúšťača a stabilizátora. Do kategórií vás rozdelíme podľa účasti, no tradične sa stáva, že je na oceňovaných pozíciách viac než polovica zúčastnených strelcov. Každý navyše dostane malú silvestrovskú pozornosť. Štartovné je 10 eur na osobu, minis 5 eur. GPS súradnice: 48.770234059, 17.896513939. Tešíme sa na vás! ***Skupina tradičnej lukostreľby VRES***

Foto: Vres - https://www.facebook.com/Skupina-tradi%C4%8Dnej-lukostre%C4%BEby-VRES-1916953478576 38/

Pozvánka - LUKOSTREĽBA PRE VEREJNOSŤ

Skupina tradičnej lukostreľby VRES otvára lukostreľbu pre verejnosť v telocvični 5. ZŠ Mojmírova, Piešťany - každú nedeľu od 16,00 do 17,00 hod. Vítaný je ktokoľvek vo veku od 10 rokov. Na prvé tréningy vám luky požičiame. **PRVÁ HODINA ZDARMA**. Viac informácií: 0917 419 039; fb: Skupina tradičnej lukostreľby VRES. ***Skupina tradičnej lukostreľby VRES***

BECKOVSKÉ NOVINY - dvojmesačník. Vydáva Obec Beckov, IČO 00 311 413. BN č. 6/2017 vyšli 20. 12. 2017. Ročník XXII. Cena: 0,27€ ISSN: 1338-8142 02. Evidenčné číslo MK SR - EV 2878/09. Adresa redakcie: Obecný úrad, Beckov č. 180, 916 38 Beckov; e-mail: redakcia-bn@obec-beckov.sk; redakcia.bn.ko@gmail.com; tel. kontakt: 032 7742722. Šéfredaktorka: Mgr. Dana Badžgoňová. Redakčná rada BN: Ing. Darina Jarábková, Mgr. Kristína Jurzová, JUDr. Katarína Križanová, Ľubomír Paulus, PaedDr. Radka Prokopenská. Grafická úprava a tlač: Tlačiareň J+K, Trenčín, Opatovská 41. Web-stránka obce: www.obec-beckov.sk Za obsah článkov zodpovedajú autori.